SUSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 PTES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 PTES. TRIMESTRE

EL:POBLE:CATALÁ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NÚMERO 13
TELÈFONS
REDACCIÓ, 1.560 --- IMPRENTA, 2.299

ANY XI.-NUM. 3,392 BARCELONA, DIMECRES 1 DE JULIOL DE 1914 UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

De cara a la República

Malgrat lo que diuen els nostres adversaris, la forma republicana no ha sigut encara fondament discutida ni refutades les seves innegables ventatjés.

La concepció d'un Estat, amb la forma republicana com a sistema de Govern, ha de mereixer forçosament les simpatíes de tota la opinió sensata. Podràn ésser contraris de la República aquells que cerquin el séu benestar particular vivint a costa del poble, amb l'escusa de prestar-li alguns serveis, però no aquells que desitgin per a la seva patria l'engrandiment i la prosperitat.

La forma republicana se sintetisa en una sola i curta frase «El Govern del poble pel poble». I a n'això ¿qui pot oposars-hi? I sobretot: en nom de quina altra fórmula més racional pot oposar-s'hi?

Perquè la República no té per base, com diuen alguns interessadament, la destrucció de la Societat ni el repartiment dels bens adquirits; no significa el desordre ni la revolució ni cap sístema destructiu ni aniquilador. Ben al contrari. República vol dir ordre, cultura, civilització, bona administració, respecte a «tots» els ciutadans pensin com pensin i sobretot la República representa la creació d'un poder que arrenca del poble i qu'el poble, lliurement, honradament, pot camviar quan li sembli que la necessitat de la nació aixís ho exigeix.

En el sistema republicà no poden haver-hi violencies perquè no hi existeix cap tiranía; tots els poders són responsables dels séus actes i són les Cambres, lliurement i a llur albir, les que designen els Governs que ha de tenir el poble. Aixís desapareix l'inconvenient de les crisis per coses que no tenen rès que veure amb el poble i qué no són explicades a n'aquest, crisis que veiem correntment a Espanya i que demostren la inutilitat del règim parlamentari.

Naturalment que hi han monàrquics de bona fè que creuen que la monarquía és l'única solució de Govern actual, però els que això pensen és que tenen un concepte equivocat de lo que és el règim republicà, considerant-lo com a pertorbador o perillós. Innegablement si se convencessin que la República no sería rès d'això sinó una fórmula que satisfaría millor que la monarquía les ànsies populars de regeneració, equilibrant i armonisant tots els interessos, quin dubte hi ha que també engroixirien les nostres fileres, encara que no més fos per esperit de conservació, ara que sembla ja tothom convençut de que Espanya no té salvació possible.

Jo crec que en la propagació de l'ideal republicà s'ha sofert un erro greu que perjudica en gran manera el triomf de les nostres idees. Lo primer que s'hauría de dir i fer entendre al poble, és que la República significa ordre i llibertat per a tothom, respecte als bens adquirits i garantía d'una durable pau social.

En l'ordre econòmic la Republica significa una grossa ventatja, no essent possible que cap somni imperialista s'emporti la sang i els diners del poble, càrrega aquesta darrera que cau quasi exclusivament sobre les classes productores que al pàs actual caminen agegantadament a la seva ruina.

Un altre dels aspectes de l'ideal republicà sería la salvació de la classe mitja que avui està a punt de desapareixer emportada per la corrent agavelladora dels grans «trusts» i de les grosses companyíes. I aquesta classe mitja que avui ja ha vist el perill, però que, cosa incomprensible, no procura salvar-se'n, sería lo que decisivament podría fer-nos triomfar i la destinada a influir fondament en el nou règim.

Avui, la República ja no's discuteix en el séu concepte ideològic ni en el séu sentit governamental. Els Governs d'Espanya, que si altra cosa no saben fer, en canvi tenen la mà trencada en tot lo que signifiqui desprestigiar l'enemic, estimant-se més governar un poble que's mor en les seves mans per culpa de la seva inepcia que no pàs deixar-lo volar lliurement per a que una nova organització social li permeti recobrar les seves aniquilades forces.

Per culpa d'això, per culpa de l'insult continuat dels polítics monàrquics espanyols, envers els partits avençats, resulta a la vista d'alguns, que un canvi de sistema sería un inmens desenfrè. I justament, al méu entendre, això és lo que més ha privat d'expansionar-se els nostres ideals.

En la lluita actual s'ha parlat i s'ha combatut més als homes que a les seves idees i això és lo que nosaltres devem evitar. Quan s'ens digui que un home republicà és un farsant, nosaltres devem fer remarcar desseguida la immoralitat evident de la quasi totalitat dels polítics monàrquics, però alhora devem afirmar rodonament la superioritat dels nostres ideals republicans per damunt de tota idea monàrquica.

Havem de camviar tot lo possible la nostra actual plataforma de propaganda, no descuidant-nos mai d'afirmar continuament per tot arreu la ventatja del nostre sistema republicà. Més clar: hem de dir ben alt que la nostra República no serà la d'un home o d'un partit, sinó la encarnació dels ideals populars portant a les esferes governamentals las solucions més ennoblidores de les democracies.

RAFEL GISPERT

:.IDEARI.:

POBRES PETITS!...

ES una cosa molt saborosa, amics meus, en aquestes belles tardes d'istiu al Polo, mentres salten els obstacles els àgils cavalls, escoltar el castellà que parlen pel paseig els que volen ser senyors.—Dic els que volen ser senyors, perqué els que ho son veritablement, ja tenen prou bon gust per usar en tota conversa la nostra dolça llengua materna.

En els grupus on se parla castellà se senten coses tan xiroies que un té de moment el dubte de si ha somiat. Imaginem la cara que devía fer al saber la veritat aquell madrileny que's pensava que'l català era'l castellà que's parla aquí! Nosaltres, que tenim molt rares ocasións de fer mal a la bella llengua de Santa Teresa i que ens en abstenim lo més possible per respecte que'ns mereix, no ho devem pas fer tan malament. Es que'ns hi mirem més, i lo que en nosaltres és novitat, en ells és habitut. Per això, en aquestes belles dònes no els detura res. Van dient, dient, amb una naturalitat que sorprèn. Dels séus minúscols llavis pintats ix un llenguage especial, que no és ni l'una ni l'altra, una barreja de paraules fines catalanes i de expresións de la baixa gent de Castella, que no diría pas mai una senyora de bon tò a Madrid. I en aquesta trista mescoladça de dugues belles llengues que devenen una afrosa parlería, les dònes s'ocupen de les llurs coses intimes, el enamorats festejen, les mares ensenyen les primeres paraules als petits... Quina generació n'ha de sortir, mediocre i ambigüa, sense espiritualitat ni noblesa en la paraula, ja que no tenen la font viva de la llengüa que'ls hi falta, que l'han trobada a faltar desde'l breçol. Pobres petits sense ànima, figurants inconscients de una comedia ben trista!..

L'AMIC

DEMÁ:

: El modernisme : :
en la literatura catalana
per En R. Miquel i Planas

▪ ▪ ▪

El Segón Centenari
de Gluck
per Orpheus

ECOS

DE què parlarem?...

A Majunga — Africa — un colono blanc que tenía entaulat un plet contra un altre blanc, va anar al Tribunal de la població per veure com anaven les coses i com seguía la demanda.

Després d'haver recorregut totes les dependencies de l'edifici sense trobar ni la ombra d'un funcionari, se'n tornava malhumorat quan de sobte trobà un negre geganti, molt alleugerit de roba, que se estava escombrant l'«acera», davant del Tribunal.

I va preguntar-li:

—No hi ha ningú aquí dintre?

—Me sembla que no.

—Ni un porter... ni un conserge..

—Ningú.

—Dones, com ho faré per parlar als jutges?

—Als jutges?... Els blancs?... Són fòra.

—Doncs la seva obligació era estar-se aquí.

—Ja han acabat la feina.

—I quan tornen?

El negre va arronsar les espatlles.

Indignat el pica-plets que litigava, va exclamar furiós.

—I tú, vols dir-me què hi fas, aquí?

—Ja ho veu... Estic escombrant l'acera, perque el porter m'ho ha encarregat abans d'anar-se'n.

—I tú, qui ets?

—Jo soc el condemnat a mort — va dir tranquilament el negre.

I va rependre la feina escombrant la «acera».

▪ ▪ ▪ ▪

ERA la veritat.

L'havíen condemnat a mort de bon matí i acabada la visita l'havíen destinat al porter del Tribunal perquè se'n cuidés fins l'hora de l'execució.

El porter, per comptes de tancar-lo, va donar-li una escombra i va dir-li que mentrestant li anés escombrant l'«acera».

Ell se'n aniría a fer migdíada...

Deliciós país!

CANÇONER

CORRANDA

Aquell que té amors no dorm:
jo també aixis ho faría;
com qu'ara no tinc amors,
dormo de nit i de día.

Carta de Madrid

Era per aquí opinió general que no's trigaríen a tancar les Corts, estant en aquesta creencia fins el mateix Govern però degut, segons se diu, a altes pressions, el Govern, se vèu precisat a portar a la discussió el projecte d'esquadra, celebrant el senyor Dato, entrevistes amb En Salvatella, Azcárate i varis diputats radicals, per a demanar-los que deixin l'obstrucció a canvi d'una fórmula més o menys amanyada.

La crisi també porta amoinat al bon President del Consell, encara que sembla ja cosa resolta, doncs, el senyor Ugarte, recomenat pel general Azcàrraga i que tan capficava al senyor Dato, que no volía desairar la recomanació, ocuparà el càrrec de Governador del Banc d'Espanya i el que n'és actualment, el senyor Domínguez Pascual, passarà a ésser ministre de Foment.

Així, segons sembla, seràn tres els ministres que's canviaràn: el de Foment, Gracia i Justicia i Instrucció pública.

Sembla que la baixa dels francs, que feia 23 anys que no s'havíen cotisat al canvi actual, té per causa principal, segons el pensar dels economistes «dernier cri», que és degut a l'augment d'or del Banc d'Espanya que puja a 82 mil-lions de pessetes. Aquest fenòmen no pot adjectivar-se a un sol factor ja que, tal volta, és degut a alguna causa exterior que influeix al camp econòmic internacional.

ROGER.

29 de juny.

De l'U.F.N.R.

Joventut F. N. R. de Barcelona

Avui se reunirà el Consell Directiu d'aquesta entitat juntament amb els presidents de les diferentes Jovéntuts de districte.

La reunió tindrà lloc en el C. N. R. del carrer de Pelai, i començarà puntualment a les dèu del vespre.

Un nou centre

Varis entusiastes correligionaris del districte setè, han pensat en la creació d'un gran Casal en el mateix adicte al nostre partit, que sigui el lloc on l'esperit republicà-federal català i democràtic, que caracteritza aquest districte, pugui irradiar en bé de la nostra Ciutat i de la nostra Patria.

Renovació del Cèns

La Junta Municipal de Barcelona, ha acordat la renovació del cens de la nostra comunió política, tancant-se la inscripció el día 15 de juliol.

Tots els ciutadans que desitgin inscriure's poden fer-ho en els següents llocs:

OFICINES GENERALS

«Centre Nacionalista Republicà», Pelai, 42, pral.

DISTRICTE I

«Ateneu Pí i Margall», Ginebra, 19.—Barceloneta.
«Centre Republicà Democràtic Federalista», Mariàn Aguiló, 27.—Poble Nou.

DISTRICTE II

«Centre d'U. F. N. R», Passatge Sant Benet, 8.

DISTRICTE III

«Centre d'U. F. N. R», Correu Vell, 5.

DISTRICTE IV

«Centre Nacionalista Republicà», Bailèn, 108.
«Centre Nacionalista Republicà», de Gracia. Llibertat, 2 i 4.

DISTRICTE V

«Ateneu Integral», Amalia, 11.
«Centre F. N. R. districte V», Carme 97 i 99.
«Comissió del districte V, d'U. F. N. R.», Sant Rafel, 32, botiga.

DISTRICTE VI

«Centre Nacionalista Republicà, Fivaller», Consell de Cent, 263.

DISTRICTE VII

«Centre Nacionalista Republicà del Poble Sec», Rosal, 31, primer.
«Ateneu Democracia», Aragó, 135.
«Foment Republicà Català», Passatge Cros, 5.—Sans.
«Centre Català Republicà, Sang Nova», Vilardell, 29.—Hostafrancs.

DISTRICTE VIII

«Ateneu Gracienc d'U. F. N. R,», Salmerón, 27 i 29.
«Centre Nacionalista Republicà», Laforja, 222.—Sant Gervasi.
«Centre Nacionalista Republicà de Gracia», Llibertat, 2 i 4.

DISTRICTE IX

«Avenç Nacionalista Republicà, doctor Sampons, 90.—Sant Andreu de Palomar.
«Centre Republicà Federal Nacionalista», Plaça de les Creus, 7.—Horta.
«Ateneu Llibertat d'U. F. N. R», C, Mallorca, 614.—Camp de l'Arpa.

DISTRICTE X

«Centre Federal Nacionalista Republicà», Montaña, 7 i 9.—Clot.
«Centre Republicà Democràtic Federalista», Mariàn Aguiló, 27. — Poble Nou.
«Centre Nacionalista Republicà».—Poble Nou.

Musicals

Associació de música "Da Camera,,

Per dificultats de darrera hora, el concert d'homenatge a En Bach, que devía celebrar-se el día 2 de juliol, queda aplaçat pel prop vinent dissabte día 4.

Palau de la Música Catalana

L'Institut Català de Gimnàstica Rítmica prega als seus membres cooperadors, socis protectors i en general a totes aquelles persones que desitjin assistir a la «Festa del Ritme i de la Dança» que tindrà lloc al Palau de la Música Catalana el día 3 del corrent juliol a les 9 de la nit se serveixin deixar enllestida per tot el día 2 la demanda d'invitacions especials doncs passat aquest día l'Institut no's compromet a poguer servir cap demanda.

La Política

La filla d'En Pí i Margall

Per iniciativa del senyor Rubandonadeu s'ha obert una suscripció entre'ls antics federals, per aliviar la situació pobríssima en que's troba a Madrid, donya Leonor Pí i Arsuaga, filla del que fou l'il-lustre mestre del federalisme En Francisco Pí i Margall.

Els jaumins

Es dóna com a segur que dintre pocs díes serà nomenat quefe regional del partit jaumí de Catalunya, En Miquel Junyent, en substitució del duc de Solferino.

Els radicals

El vinent dissabte donarà una conferencia a la Casa del Poble del districte V, sobre el tema: «El factor econòmic en la lluita política», el jove advocat senyor Masó i López.

Els dinàstics

Dissabte a la nit, tindrà lloc, al Teatre Espanyol, un miting de propaganda lliberal de Madrid i d'aquesta ciutat.

"L'estiuada,,

Com cada istiu reapareixerà el día 10, el periòdic de Sant Hilari Sacalm «L'estiuada».

Enguany surt quelcom retrassat.

LLIBRES

«Colección de tarjetas para facilitar el estudio de la Química», pel doctor J. Estalella, segona edició, per la casa Gustau Gili, editor.

Està destinada aquesta curiosa col-lecció de tarjetes a vèncer les dificultats que l'aprenentatje de la formulació química presenta als joves estudiants. Amb cartronetes de diversos tamanys, tirades a quatre colors, s'han representat els àtoms dels elements i sos principals propietats químiques; i la simple justaposició de les tarjetes permét desenrotllar sobre la taula les fórmules i ecuacions amb mes seguritat i rapidesa que per l'escriptura en el paper o en l'encerat.

—«Tratado popular de Física», pels doctors Kleiber i Karsten, traducció del doctor Estalella, segona edició per la mateixa casa esmentada.

Comparada aquesta edició amb l'anterior, trobem en aquesta importants millores, tant en lo que's refereix a pormenors d'ordre material, qualitat del paper, etc., com en la revisió del text i substitució d'alguns gravats per altres que fan encara mes clara l'inteligencia de les materies tractades.

La precisió en els conceptes, l'esperit pràctic i la concisió del llenguatje, portada al major extrem compatible amb la claretat són les característiques del llibre de Kleiber i Karstén. Per això sens dubte està declarat de text en nombroses Escoles normals i en molts centres docents, on continuarà prestant valiosíssims serveis, no sols per l'abundant materia que contè i per l'admirable mètode amb que se l'exposa, sinó per les immillorables condicions del preu i qualitat en que aquesta edició ha sigut publicada.

Centres i Societats

ASSOCIACIÓ CHORAL "GERMANOR BARCELONINA,,

En el séu local social aquesta associació, celebrà la revetlla de Sant Pere un festival artístic, per a augmentar la suscripció que hi ha oberta per a regalar una senyera a dita societat choral.

Integrava la primera part del programa l'execució pel senyor Ivern de una sinfonía a piano i l'interpretació de la comedia en un acte «Remor de casori», del senyor Joan B. Roig, dirigida pel mateix i essent representada pér la senyoreta Garrido i els senyors Biosca, Clapera, Viñas i Garrido, els quals estigueren correctament acertats én éls séus respectius papers.

El públic que omplía el local, els hi tributà merescuts aplaudiments.

La segona part era literaria-musical, corrent a càrrec dels tenors Botti i Domínguez, els barítons Masegué i Ventura i de la massa choral d'aquesta associació, la part musical, i la part literaria de la senyoreta Garrido i els senyors Ventura, Roig, Garrido i Viñas, els quals foren molt aplaudits.

Donà fí a la revetlla un esplèndit ball de coques de lo bò i millor.

I així transcorregué el temps fins ben entrada la matinada.

L'U. F. N. R. a les Cots d'Espanya

Conveni de comerç i navigació entre Espanya i l'Italia

Discurs del diputat per La Bisbal

En Salvador Albert

en la sessió del 25 de juny de 1914

Se leyò el dictamen sobre el proyecto autorizando al Gobierno para ratificar el Convenio de comercio y navegación entre España e Italia.

El señor PRESIDENTE: Abrese discusión sobre la totalidad del dictamen. El señor Albert tiene la palabra para consumir el primer turno en contra.

Interés sentimental

El señor ALBERT: Señores Diputados, al solicitar vuestra atención en la tarde de hoy, hágolo, como en otras ocasiones en que he tenido el honor de dirigirme a la Cámara, en cumplimiento de un deber, que estimo és tanto más ineludible cuanto que en la ocasión presente, no sólo el asunto que vamos a discutir afecta al distrito que tengo la honra de representar, sino a otros distritos de la provincia de Gerona, dignísimamente representados aquí, y también a los intereses del país en general.

El Tratado de comercio con Italia no és únicamente un Tratado comercial; es un Tratado «sentimental», y abona esta apreciación mía el hecho de que autorizadas personalidades del partido liberal conservador y el jefe del partido liberal han manifestado que el Tratado de comercio con Italia tiene un caràcter eminentment, esencialmente político. De manera que se da el caso, señores Diputados, de convenirse un Tratado comercial teniendo en cuenta en primer término intereses políticos.

Este es un Tratado de amistad, tomando para convenirlo como pretexto intereses económicos de nuestro país.

Entiendo que el Tratado de comercio hispano-italiano no favorece a España. Basta examinar ligeramente, someramente, los anexos al Tratado para convencerse de que este Tratado no débé aprobarse.

L'articulat del nou conveni

Siete son, no seis, como se indicaba en el anexo A, sin duda por errata de imprenta, los artículos a los cuales nosotros concedemos ventajas; tres son, señores Diputados, solamente tres, los artículos objeto de rebaja por parte de Italia. De manera que obtenemos ventaja en tres artículos, y en cambió hacemos concesiones en siete.

Yo no quiero entrar en el examen cuantitativo de esas ventajas. Habré de prescindir de las estadísticas tanto como me sea posible en esta discusión porque soy, y creo que no el único, de los que tienen cierto horror a las estadísticas. Las estadísticas tienen, en muchos casos, un carácter subjetivo que hizo que uno de los más eminentes tratadistas norteamericanos dijera que las estadísticas eran la mayor de las falacias. Ha habido quien ha dicho también, y con mucha razón, que las estadísticas tienen carácter femenino, y a estos conceptos me atengo para prescindir de ellas todo lo posible, con lo cual conseguiré molestar menos vuestra atención. Pero he de fijarme en esta circunstancia: en que son siete los artículos a los cuales nosotros concedemos ventajas, y tres los artículos nuestros que salen favorecidos en el Tratado; relativamente favorecidos, porque ya veremos en qué proporcion, en qué medida.

El "modus-vivendi,, de 1905

Para fijar los términos exactos de esta discusión, es preciso, señores Diputados, que tengamos en cuenta que en 1905 habiamos concertado el «modus vivendi» con Italia, y que este «modus vivendi» fue rechazado por aquella Cámara, porque Italia no quiso conceder el trato de favor a nuestros vinos comunes. Cayó, si mal no recuerdo, el Gobierno a la sazón, se suspendieron todas las negociaciones, se aplicó la tarifa màxima en ambos países, hasta que se reanudaron las negociaciones por el Gobierno liberal en 1912. Fué el Tratado a la Cámara italiana de nuevo, modificado, y esta Cámara lo aprobó en una sola sesión. Ya que no otra cosa, siempre tendríamos nosotros este antecedente, esté dato, para juzgar de las ventajas que ofrece el Tratado a la Nación italiana, mucho más teniendo en cuenta que solamente se présentó una enmienda al Tratado por el Diputado señor Pala, enmienda que fué retirada al final de la sesión a instancia de diferentes Ministros que opinaron que el Tratado no era lesivo, antes bien, era muy favorable a los intereses de Italia. Aun a riesgo de molestar la atención de la Cámara, he de permitirme hacer un ligero bosquejo de lo que ocurrió en aquella sesión, porque es sumamente interesante y conviene al objeto que yo me propongo en la tarde de hoy.

Antecedents sobre la tributació suro-tapera, a Italia

El señor Pala, Diputado a que antes me he referido, señaló la importancia que el cultivo de los alcornocales alcanza en la isla de Cerdeña y la necesidad de ampararle contra la amenazadora competencia española, y añadió que para protegerlo se adoptaron en 1910 varias medidas consistentes en elevar los derechos de 15 liras a 30 para los cuadradillos y 40 para los tapones, pedir la elevación de 10 liras de derechos de importación sobre el corcho en tablas y el restablecimiento de las tarifas para los tapones.

Repito que la enmienda en cuestión fué retirada a instancia de algunos Ministros, entre ellos el de Agricultura, señor Cabasolla, quien manifestó conocer a fondo las condiciones de Cerdeña por haber pasado allí como funcionario público, muchos años de su vida, procura tranquilizar a los que se han hecho intérpretes de los intereses y de los temores de aquella isla, observando que el derecho sobre el corcho en tablas y sobre los cuadradillos o cúbitos de corcho no ha sido alterado, por lo cual, afirma, no ha sido «en nada» disminuída la protección «efectiva» de que goza la producción del corcho.

La rebaja concedida de 5 liras el quintal métrico de tapones representa el «¡uno por ciento!» del valor de éstos. Pero de esta rebaja no se resentirá «en modo alguno» Cerdeña y aun las fábricas de tapones, que radican todas en el Norte de Italia, podràn «sin esfuerzo» vencer la competencia.

Y por si esto no fuera bastante, para que se vea la unanimidad que había en el Gobierno de aquel país, el Ministro de Hacienda, señor Rava, se asocia a las manifestaciones hechas por el de Agricultura acerca de los infundados temores de Cerdeña, ya que (son sus palabras) la «leve» reducción del derecho afecta sólo a los tapones y no al corcho en tablas.

Els marqués de San Giuliano, Ministro de Negocios Extranjeros, se asocia a las anteriores manifestaciones.

Advierte que España pedía primeramente la reducción a 15 liras del derecho sobre los tapones, la cual, después de largas y laboriosas negociaciones, fué reducido a 35.

El señor Luzzati dice que como Ministro dispuso una «minuciosa» información, como resultado de la cual se convino en que podía reducirse, «sin daño alguno» la protección arancelaria del corcho elaborado.

Y finalmente, un individuo de la Comisión, señor Artón, demostró que la rebaja concedida a los tapones no podía perjudicar a los fabricantes. Ante esas manifestaciones el señor Pala retiró la enmienda y se aprobó el Tratado.

La discussió parlamentaria a Espanya

No ha sucedido así en España. Laboriosa ha sido en la alta Cámara la discusión de este Convenio, la cual todos los señores Diputados habrán seguido con interés. Esto es una prueba evidente de que España no sale favorecida con este Tratado de comercio.

En 1905, como he dicho antes, por la cuestión de los vinos dejó de aprobarse el tratado en la Cámara italiana; la Cámara italiana no quiso conceder el trato de favor a nuestros vinos comunes ¿Por qué? Esta es una pregunta a la cual nadie ha dado contestación, a mi modo de ver, porque si Italia tiene una producción de vinos comunes muy superior a la de España y los vende a precios muy reducidos y exporta dos o tres millones de hectólitros, ¿por qué teme Italia la competencia de nuestros vinos comunes? Por eso nuestro Gobierno, si realmente admitía el punto de vista de Italia, debió insistir con energía, con tenacidad para que a nuestros vinos comunes se les hiciera alguna concesión, máxime cuando Italia concede la tarifa de favor a los vinos franceses y a los otros 17 países.

Pues a pesar de no conseguirlo, nos sometemos a las exigencias, a las pretensiones de Italia y reanudamos las negociaciones. No importa que se quejen nuestros vinicultores, no importa que esto establezca un precedente funesto para ulteriores negociaciones con mercados que nos interesan mucho, como por ejemplo el mercado francés; el Gobierno liberal primero i el liberal conservador después, han continuado las negociaciones hasta ultimar el Convenio. Se han hecho concesiones por parte de Italia solamente a algunas clases finas, Jerez, Málaga, contra ventajas que hemos concedido a su Vermouth y a su Marsala, marcas estas últimas que al fin y al cabo tienen un nombre mundial. De manera que España ha renunciado a la tarifa de favor para nuestros vinos en el mercado italiano creando este precedente funestísimo, y esto hay que tenerlo en consideración.

Interés d'Italia

¿Por qué Italia se ha apresurado después de aquella fecha a reanudar sus negociaciones con España, negociaciones interrumpidas por el voto de la Cámara? Pues sencillamente porque Italia con el «modus vivendi» salía beneficiada, y sin el «modus vivendi» disminuyó su exportación a nuestro país, y se convenció Italia de que le convenía tratar con nosotros Las estadísticas españolas dicen que con «modus vivendi» en 1905 Italia exportó a España por 20 millones de pesetas, y con guerra de tarifas exportó en 1912 por 12 millones, confirmando, con diferencia en las cifras, esta disminución las estadísticas italianas, ya que según éstas, con «modus vivendi» en 1903 exportó Italia a España por valor de 24 millones de pesetas, y sin «modus vivendi», en 1911, 14 millones. De manera que a Italia no le conviene la guerra de tarifas, y por ésto, percatándose ya en el mismo momento, de no aprobarse el «modus vivendi» por la Cámara, de que le era perjudicial el estado de cosas que se iba a crear, abrió Italia una información en el país para que se pronunciara éste en favor o en contra del régimen de los Tratados, antes de reanudar sus negociaciones con España; y las gestiones practicadas por el embajador italiano acerca de nuestros Gobiernos, demuestran que el país debió estar conforme con un régimen de Tratados, por considerar que con este régimen podría volver a su antigua exportación a España.

Exàmen de les partides. El pebre

Yo he de prescindir, Sres. Diputados, de analizar los artículos de importación italianos objeto del anexo A, porque con más autoridad y competencia que este modesto Diputado lo harán otros señores representantes que tienen pedida la palabra limitándome a ocuparme sólo de los productos de exportación española: este es mi punto de vista en este debate. Ocuparme de los productos de importación, me obligaría a tratar determinados puntos doctrinales, de los que quiero huir y huiré, en tanto no me vea a ello obligado por incidencias del debate, porque entiendo que en la ocasión presente podemos circunscribirnos a discutir el Tratado con Italia en aquello en que puedan coincidir criterios que en determinados puntos doctrinales quizás fueran divergentes. Dígolo porque llegado el caso me interesaría fijar mi significación doctrinal. En cambio tengo motivos para suponer que en este debate se dará el caso de que elementos, no digo librecambistas, pero no proteccionistas, coincidan en cuanto a la oposición al Tratado con elementos proteccionistas. Por esto yo me he de ocupar únicamente de las partidas que son objeto de exportación, siendo el pimentón la primera de ellas.

¿Qué rebaja nos ofrece Italia en el pimentón? Se rebajan 40 céntimos. ¿Qué exportación es la nuestra a Italia de este producto? 1300 kilogramos, con un valor de 5.160 pesetas, concurriendo la agravante de que los productores creen que esta concesión es inútil, porque tal como se ha hecho y con la proposición establecida en el anexo no les favorece realmente en nada, pues no aumentará su exportación.

El suro treballat

Otra partida hay, que es la del corcho elaborado, que ha de ser por mi parte objeto de exámen especial, para lo qual solicito la atención y la indulgencia de la Cámara. ¿Qué nos concede Italia? Italia nos concede 5 liras los 100 kilogramos de tapones de corcho; 5 liras, Sres. Diputados, sobre un derecho de 40. Fíjense los Sres. Diputados en que este producto pagaba con el «modus vivendi» 15 liras, y rechazado por la Cámara italiana el «modus vivendi», entrando en guerra de tarifas, ese mismo Sr. Diputado a que antes me he referido propuso a la Cámara italiana el aumento de las 15 liras a 40, y la Cámara lo votó; y ahora vienen los italianos y nos dicen que nos conceden una rebaja de 5 liras sobre las 40, cuando pudiera afirmarse que es un aumento de 20 liras sobre las 15 que adeudaban nuestros tapones antes de aquella forma.

Por eso los fabricantes de tapones se oponen resueltamente al Tratado, aunque les beneficie, porque les beneficia en una cantidad insignificante que, sobre no favorecer la exportación, sentaría el peligroso precedente de una concesión hecha a una Nación que invocarían otras el día de mañana. Ahí está Francia, que cuando concertamos un Tratado de comercio con ella, y ojalá sea pronto, nos diría: ¿He de ser yo de peor condición que Italia?

En 1910, al tener el honor de dirigirme por primera vez al Congreso, hice presente al Gobierno, presidido por el señor Canalejas, el grave peligro que entrañaba este aumento producido por la reforma arancelaria en Italia, que tanto afectaba a este producto, y el Sr. Canalejas hizome el honor de contestarme que opinaba como yo, y que en época oportuna discutiríamos el asunto. Entonces preveía yo el caso de que algún día conviniese a Italia tratar con España, ofreciéndonos una rebaja en los tapones, que habría de resultar insignificante, por serlo sobre aquel considerable aumento. Este es el caso actual, y el que me obligó a mí a combatir el Tratado.

Al derecho de 40 liras del Arancel italiano corresponden 15 pesetas en el español. De manera que si los italianos quieren exportar tapones a España, les cobraremos 15 liras, y en cambio Italia nos cobra a nosotros, que tenemos potencialidad productiva en esta materia infinitivamente superior, 40 ó 35 si se aprueba este Tratado, que desgraciadamente se aprobará. ¿Es este un régimen de reciprocidad, condición indispensable de todo Tratado? ¿Cuáles fueron los argumentos, que a tal punto pasaron en aquella Cámara cuando votó la reforma arancelaria, aumentando el derecho de los tapones? Van a verlo los Sres. Diputados.

La producció surera Italiana

El Diputado Sr. Palau aducía, esgrimía mejor dicho, la necesidad de proteger los corchos de Cerdeña. ¿Qué producción tiene no ya de Cerdeña sino Italia entera? La zona alcornocal de Italia comprende 90.000 hectáreas, según la estadística oficial, publicada por el Ministerio de Industria y Comercio el año 1905, y la producción corchera es de 18.000 quintales métricos, que valen 630.000 pesetas, valorada en 35 pesetas el quintal métrico valor que estimo excesivo, y me fundo en que nuestra primera materia, que es muy superior a la suya, ha estado figurando en las tablas de valoraciones con 37,50 pesetas. ¿Qué extensión alcornocal y que producción corchera tiene España en cambio? 400.000 hectáreas con una producción de 300.000 quintales métricos, y un valor de 17 millones de pesetas. De modo que en la Cámara italiana fué tenida en cuenta hasta producir una reforma en el Arancel, la argumentación de un Sr. Diputado que entendía que por este motivo se protegía la producción corchera en aquel país, sabiendo que era en contra de otra producción mayor, no solamente en corcho sino en tapones, que és la materia prima elaborada. ¿Estamos en iguales condiciones para tratar con Italia? No. España tiene un privilegio natural sobre aquella nación, porque España produce más y su industrai tiene mayor capacidad productora que la industria italiana; de modo que si nuestros Gobiernos hubieran sentido como en Italia la necesidad de proteger esta industria, hubieran tratado con mayor empeño de obtener ventajas para ella en aquellos países a los cuales exportamos nuestra producción taponera.

La industria tapera espanyola i els mercats estrangers

La benévola atención que la Cámara presta a mis palabras, me estimula a seguir ocupándome de esta industria, deseando, empero, que la extensión de mis manifestaciones no se atribuya a propósito de oposición sistemática a un Gobierno monárquico, hacha desde estos bancos por un Diputado republicano, no a preconcebido intento de obstrucción, que no está en mi ánimo.

Impórtame dejar bien sentada la importancia de algo que yo entiendo que debe ser defendido, porque no estamos nosotros tan sobrados de industrias que en nuestro país tengan vitalidad propia, de industrias que nada cuesten ni al consumidor ni al Estado, sino que, por el contrario, determinen corrientes de actividad nacional, que se dirijen al extranjero, volviendo a nuestro país convertidos en oro, en riqueza saneada, positiva. La industria corchotaponera no pide protección, nada cuesta al Estado ni al consumidor, fomenta el trabajo nacional, produce y exporta (no digo que vende en España, porque el consumo interior es insignificante) por valor de 60 millones de pesetas. Nuestras estadísticas, de las que como he dicho al principio me propongo prescindir en lo posible de un modo absoluto en esta ocasión, no reflejan la verdad de nuestra exportación corchotaponera; reflejenla en cambio las estadísticas de los países de destino; pero aun así, nuestras estadísticas una exportación de 45 a 50 millones. Pues bien, Sres. Diputados, esta industria que no puede contar con el mercado nacional porque no alcanza a más de 600.000 pesetas el consumo de tapones en España, pues todos sabemos que tiene una importancia muy relativa en España la producción de vinos, de aguas minerales, etc, etc., esta industria que vive únicamente de la exportación, no solamente no recibe protección del Estado, sino que paga en las aduanas extranjeras derechos elevadísimos En Alemania, adeudan los tapones 30 marcos los 100 kilos, o sean 37,50 francos, en Austria, 14 florines 4 krenzer, ó sean 30 francos; en Bélgica, 15 por 100 «ad valorem»; en Bulgaria, 14 por 100 «ad valorem» y 2 por 100 por derechos de consumo; en El Canadá, 20 por 100 «ad valorem»; en Francia, 27 y 40 francos respectivamente, sedún tamaño; en Rumanía, 40 francos y así sucesivamente. ¿Para qué he de molestar más la atención de la Cámara? Pero dos palabras nada más me permitiré añadir para que los señores Diputados sepan que en los Estados Unidos pagan los tapones un derecho tan elevado que resulta prohibido, lo cual ha motivado la pérdida de mercado tan importante.

Hay que añadir a este mercado perdido, a causa de los derechos prohibitivos, el de Rusia, donde el Estado tiene el monopolio de la industria a que me vengo refiriendo, gravando con tales derechos la importación de tapones que no és posible exportarlos a aquella nación adonde sólo va la primera materia, gran parte procedente de nuestro país. Pero hay que tener en cuenta que a los productores de corcho (uno de los más importantes el señor Padrós me está escuchando) les conviene estar al lado de los industriales en todos estos asuntos, porque son éstos precisamente los que avaloran la primera materia de producción nacional.

Digo que hemo perdido els mercado de Rusia, y he de añadir que vamos a perder el de Méjico, porque en Méjico pagan un derecho exhorbitante. En Perú y Venezuela, pasa lo mismo. Australia, mercado libre hasta hace poco, ha aumentado sus aranceles a tenor de los aranceles norteamericanos. No se mandan allí tapones, y era un mercado de gran consumo, como los de los Estados Unidos y Rusia, que consumían a España por valor de 16 millones de francos.

La industria suro-tapera a Catalunya i a Espanya. Població operaria

Estos dato sno los registran las estadísticas; pero la realidad de éstos se ve en algunas comarcas dignamente representadas en esta Cámara. El Sr. Salvatella, aquí presente, tiene en su distrito cinco o seis poblaciones que viven única y exclusivamente de esta industria; en el que representa el Sr. Fernández del Pozo, que me está oyendo, tiene también en su distrito algunos pueblos, entre ellos uno muy importante, Cassá de la Selva, cuyo sostén es solamente la industria corchotaponera. En el distrito con cuya representación me honro, hay varias poblaciones; una de 14.000 almas, otra de 7000 i otra de 6000 las cuales, si no fuera por el miedo de vida único que les proporciona esta industria, caerían en la más espantosa ruina; porque no se sustituyen las industrias como los específicos, que cuando uno no da resultado, se usa otro. Añádase a estos pueblos de la provincia de Gerona a que acabo de referirme otros muchos de las regiones andaluza y extremeña, que tienen también esta industria, algunas de ellas como única, y otras como principal.

La industria corchotaponera emplea de 25.000 a 30.000 obreros, siendo por otra parte una industria genuinamente nacional; aquí se produce la primera materia y, como producción, nació la industria en tiempos muy lejanos. Pues bien; esta industria genuinamente nacional ha venido siendo víctima de un lamentable abandono en las negociaciones de Tratados de comercio. Lo prueba el hecho de que los derechos arancelarios que paga en los países extranjeros son elevadísimos, como acabo de demostrar, y yo tengo el convencimiento de que si por parte de nuestros Gobiernos se hubiera desplegado aquel interès, eficaz siempre, cuando es verdadero, enfrente de las Naciones extranjeras, hubiera ocurrido lo que sucedió en el año 1892, con motivo del Tratado con Alemania el cual se concedía a los tapones un derecho de 10 marcos. No se aprobó aquel Tratado por circunstancias que no son del momento, anulándose con ello la ventaja que para la industria taponera implicaba el derecho mencionado.

(Acabarà.)

El Municipi

La sessió d'ahir

La sessió de primera convocatoria, començà poc abans de les sis presidint l'alcalde senyor Pich.

Com que la calor se deixa sentir, l'alcalde amb molt bon acord disposà que la sessió se celebrés en el Saló de Cent.

Se dona compte de l'acte de la anterior que s'aprova sense discussió.

Despatx oficial

En el despatx oficial hi figuren les següents comunicacions:

Ofici del Govern Civil de la provincia manifestant que ha resolt declarar que no hi ha lloc a modificar la resolució de dit Govern de 2 de febrer últim, relatiu a un crèdit de don Pere García Faria.

Ofici del senyor Alcalde accidental referent al fallo del Jurat calificador del Concurs de projectes per a edifici destinat a Casa de Correus i Telègrafs.

El senyor Juncal demana que'l fallo esmentat quedi damunt la taula per entendre que la pròrroga que va acordar el Govern per a l'admissió de projectes, no era procedent.

El senyor Rosés li contesta dient que la pròrroga va ésser admesa per l'Ajuntament i que per lo tant no hi ha rès que dir.

Insisteix el senyor Juncal en les seves manifestacions, dient que's tracta d'una «maniobra» extranya per afavorir a algún arquitecte regionalista.

S'acorda que'l fallo quedi sobre la taula.

També s'acorda recorre de la disposició governativa referent al senyor Garcia Faria.

Despatx ordinari

Comença a donar-se compte dels dictamens que figuren a l'ordre del día.

Sense discussió s'aprova la major part dels al-ludits dictamens, quedantne alguns altres damunt la taula a petició de varis regidors.

Entre els dictamens aprovats n'hi figura un resolvent conjuntament el concurs obert en l'any 1911, per a premiar als pares de dotze fills, no resolt encara, i a l'obert aquest any per a igual objecte, se concedeix el premi als dos concorrents que estàn en les condicions de la convocatoria don Ignasi Comas i donya Dolors Clavell; adjudicant-se al primer la quantitat de cinc centes pessetes que per al fi indicat figuren en el capítol de Resultes per adició en virtut de l'acord de fetxa 14 de desembre de 19111, i a donya Dolors Clavell igual quantitat de cinc centes pessetes.

Dictàmens pendents de discussió

S'aproven varis dels dictamens que estaven damunt de la taula pendents de discussió, entre els quals i figura el nomenament d'encarregat de la Secció de Premsa a don Josep Rueda Major.

Ocupa la presidencia el senyor Vidal i Valls.

S'entaula un llarg debat sobre un dictamen proposant se nomeni a don Blas Planell i Tondo per a la vagant que resulta per renuncia de don Simó Cascante d'encarregat del material i reparació de lampisteria afecte al servei dels tallers municipals del carrer de Valldoncella amb el jornal diari de cinc pessetes, que's satisfarà de la propia consignació que venia percibint l'anterior.

Impugna el dictamen el senyor Matons, defensant-lo el senyor Pich.

Intervenen en la discussió els senyors Abadal, Rosés i Balugera.

Finalment després d'ésser refusades dugues esmenes en votació nominal, s'aprova el dictamen.

Ocupa la presidencia el senyor Pich

Proposicions urgents

Se dona compte de les següents proposicions que s'aproven sense discussió:

Una suscrita pels senyors Rocha, Rosés i Vidal i Valls. Que en atenció a celebrar-se el día 2 del pròxim mes de juliol, per la nit en el Saturn Parc una funció a benefici de les Escoles que sosté el Patronat per a Obrers del Poble Sec, s'autoritzi a dita entitat per a senyalar la quantitat de 50 cèntims en concepte d'entrada.

Altre suscrita pels senyors Carcereny Juncal, Matons, Colominas Maseras, Rocha, Balugera, Llanza, Andreu, Puig Que estàn organitzant l'Associació de la Premsa Diaria de Barcelona un festival a benefici séu en el Centre d'atraccions Saturn Parc per a la nit del día 9 del mes pròxim s'autoritzi a dita entitat per a que pugui fixar en 1 pesseta el preu de l'entrada a dit recinte.

L'alçada de les edificacions de la Plaça de Catalunya

Se posa a discussió el dictamen referent a l'alçada de les edificacions de la Plaça de Catalunya.

Després d'una llarga discussió, s'acorda el primer extrem del dictamen que diu:

Que dites edificacions puguin tenir la màxima alçada de 26 metres més enllà de la qual podrà autoritzar l'Ajuntament tenint en compte les condicions artístiques de l'edifici, la construcció de cobertes i remats, sempre que lés primeres se separin de la paret mitjana, devent ésser el número de pisos de cinc com màximum sobre la planta baixa, quedant els esmentats edificis en tot lo demés, sucjectes als preceptes de pertinent aplicació de les vigents ordenances municipals en quant a l'aplicació de les disposicions, no s'oposin a la present modificació i al caràcter monumental que els propis edificis deuen tenir i que a cada cas apreciarà l'Ajuntament.

S'accepta una modificació a aquest extrem per a que s'estableixi un àrbitre especial per a les edificacions que s'acullin al benefici esmentat.

Els dos extrems del dictamen queden en suspens

D'un viatge

El senyor Muntanyola en nom propi i dels séus companys senyors Matons i Lasarte, dóna compte al Consistori del viatge que per delegació d'aquest han realitzat a París i Londres acompanyant en la seva tournée artística a l'Orfeó Català.

El Consistori troba bé les explicacions d'En Muntanyola.

Dictàmens de damunt la taula

Continúa el despatx de dictamens de damunt de la taula.

La Comissió d'Hisenda en retira un referent a l'autorització per a instal-lar cadires en el Parc, passeig d'Isabel II Industria i Plaça de Catalunya, ampliant el servei en la Rambla del Mig.

S'aprova el dictamen de Governació concedint 5,000 pessetes per un viatge d'estudi que una caravana de mestres farà a l'estranger, amb la següent esmena:

Primer. Que s'obri un concurs públic durant el plaç de tres dies per els mestres nacionals de Barcelona que desitjin sol-licitar el disfrut d'aquesta subvenció.

Segón. La comissió de Governació resoldrà lliurement el concurs dintre dels vuit dies següents al de l'acabament del mateix, essent sa resolució, sense mes tràmits, ferm i executiva.

Tercer. No podrà ser designat cap mestre o mestra que hagi disfrutat alguna vegada d'aquesta classe de subvencions.

Quart. Els pensionats no podràn realitzar la excursió en grupus majors de sis persones.

Quint. Els mestres i mestras designats per la Comissió, és posaràn de acord per a dividir-se en dos grupus, comunicant a aquella la composició de cada grupu i sos respectius itineraris, que forçosament hauràn de ser diferents.

Sisè. Dintre dels 60 díes següents al retorn de la excursió, cada grupu enviarà a la comissió de Governació una memoria detallada del viatje.

Setè. Si als vuit díes de resolt el concurs, els mestres i mestras designats no han enviat a la comissió de Governació la nota de composició dels grupus i els itineraris, quedarà de fet anulada i caducada la subvenció; pero si és formés un grupu amb les condicions prescrites, aquest disfrutarà de la mitat de la subvenció concedida.

Final

Al posar-se a discussió el dictamen proposant l'aprovació dels comptes de la comissió consistorial que va anar a estudiar a diferentes ciutats la sustitució de l'impost de consums, se demanava votació nominal i no havent-hi en el saló número suficient de regidors per a pendre acords, s'aixeca la sessió a dos quarts de nou del vespre.

▼▼▼▼

Notes de l'alcaldía

Queixes ateses

Atenent queixes del veinat, l'alcalde accidental senyor Pich ha dictat les següents disposicions:

Que per la Secció d'Higiene Urbana es practiqui una inspecció en un solar del carrer de Martí entre les de Rabassa i Torrent de les Flors, que es trova convertit en un femer per l'amo d'una vaquería pròxima constituint un perill per a la salut pública.

Que per la Guardia municipal s'exerceixi la deguda vigilancia en el Passeig del Cementiri antic per a impedir que les aceres siguin convertides en dipòsit de fems i que els ciclistes circulin lliurement per les mateixes amb infracció manifesta de les Ordenances municipals.

Que's procedeixi amb major urgencia al regar el troç de carretera compresa entre Casa Gomis i la barriada dels Penitents.

Els tallers municipals

L'alcalde interí senyor Pich, ha visitat varis tallers municipals i magatzems de les brigades per a procurar el major funcionament del servei.

En virtut d'aquesta visita el senyor Pich, ha disposat es coloqui un avis en els ponts on s'efectúi el pago de jornals a els individus de brigades, en qual avis se faci constar l'acord de la Comissió de Foment de que dits individus, cas d'enfermetat, obtindràn havers mediant que comuniquin a temps la baixa i certifiquin l'enfermetat en Metje municipal.

Nou mercat

Els regidors senyors Dessy i Martos, i Vega que formen la ponencia per a el estudi de les reformes convenients per a l'instalació del mercat de flors i ocells, han conferenciat amb l'alcalde senyor Pich respecte el particular.

Provablement per a la propera sessió Consistorial s'aixecarà dictàmen amb les reformes que proposen i darrerament dits regidors ponents.

Disfreçes antiestetiques

L'alcalde senyor Pich, ha donat ordres a els quefes municipals i urbana per a que siguin retirats de la vía pública els anunciadors ambulants quina falte d'estètica és impropia d'aquesta capital. En el permís facilitat a dits anunciadors ja se fa constar que no podràn anar disfra[illegible].

Convocatoria

El senyor Pich, ha convocat per a demà dijous a els Directors de les Companyíes d'enllumenat a l'objecte d'obtindre una rebaixa en el suministre del fluit que tan costós resulta en l'actualitat per a l'Ajuntament.

▼▼▼

Tribut pòstum

Segons noticies rebudes de Londres els regidors d'aquest Ajuntament senyors Matons, Muntañola i Lasarte que acompanyaben l'Orfeó Català en quant tingueren noticia de la mort de l'orfeonista senyoreta Tort visitaren al pare i germans de la finada per a donar-los el pèsam i oferir-les a ells.

Havent sortit de Londres aquella mateixa nit l'Orfeó, els referits regidors varen cuidar-se de l'enterrament i feren dipositar sobre el fèretre un ram de flors naturals en nom de l'Ajuntament de Barcelona.

Colonies escolars

La Comissió de Colonies Escolars ha retornat de la seva visita a distints punts de la regió, on han de instal'lar-se les Colonies en el present any, quedant satisfeta de les condicions dels locals així com de son confort.

Com a punts nous ha visitat les poblacions de Vidreras, Sant Pere Pescador, Santa Coloma de Farnés, Besalú, Argelaguet i Bañolas.

En totes les poblacions visitades per les autoritats locals s'han ofert a la Comissió, cooperant amb entusiasme a la benèfica i tan simpàtica obra que respecte al particular realitza nostre Ajuntament.

Peticions

El Contractista del Centre de desinfecció del carrer de Llull ha solicitat de l'Ajuntament la concessió d'una pròrroga.

També l'ha solicitat la Companyía de Tramvíes per a la construcció d'un troç de linia de les pertenencies a la Xarxa de Ferrocarrils, Tramvíes elèctrics de Barcelona i pobles comarcans.

La Companyía Barcelonesa d'Electrici-Gas ha dirigit una instanca a l'Ajuntament demanant autorització per a efectuar canalitzacions en els carrers de la Garriga, Calaf, i Plaça de Galvany (Sant Gervasi).

La Companyía Barcelonesad 'Electricitat, ha interessat de l'Ajuntament el promte despatx de 16 expedients i per a estendre cables subterrànis en diferents carrers de la ciutat i de 5 expedients per a estendre cables aeris en varis punts de la mateixa.

Retorn

Ahir al migdía varen retornar de la seva excursió a París i Londres, amb motiu de la «tournée» artística de l'«Orfeó Català», els regidors senyors Lasarte, Matons i Muntanyola.

Vacances

Des d'avuí i durant els mesos de Juliol Agost i Setembre les oficines municipals vagaràn per la tarde.

De Foment

La comissió de Foment ha aprovat el projecte d'aixamplament i enllaç de la Travessera de les Corts amb el carrer del Remei i la plaça d'En Comas.

Ha acordat además donar el nom de carrer de Sant Adrià a la Riera de Sant Andreu, troç comprès entre el carrer de Sant Andreu i el limit del terme municipal i canviar el nom de la plaça d'Espanya, de Sant Gervasi, pel de plaça de Lincoln.

Elogi just

Hem rebut el següent escrit, qué publiquem amb gust:

Bé mereix un aplaudiment per nostra part l'Iltre. regidor de l'Excelentíssim Ajuntament d'aquesta ciutat, don Joan Josep Rocha, per haver proposat en la sessió consistorial del día 25 de juny de l'actual any, que els caballs que són inútils de la guardia municipal no és destinin a ser sacrificats en les places de braus.

Tent-de-bò qu'els amos de caballs que han contribuit a són sosteniment, donant mostres de humanitat, secundin els desitjos de dit senyor!

La Diputació

La Comissió Mixta de Recrutament, ahir matí començà a funcionar en el local que havía ocupat la sala primera de l'antiga audiencia, deixant lliure, per lo tant, el saló de Sant Jordi, on havía funcionat fins ara.

—Han visitat al senyor Prat de la Riba l'ex-president de la Diputació senyor Torras i Picornell, el director de la Borsa del Treball senyor Moraga i Manzanares, don Jaume de Argila D. Ramón Monegal Nogués i altres.

—Ahir matí, baix la presidencia del senyor Prat i del president de la comissió d'Hisenda senyor Ferrer, s'ha fet el sorteig relatiu a l'amortització de l'emprèstit.

El treball

El conflicte d'Igualada

Ho anunciarem en son día que'ls patrons d'algunes fàbriques d'Igualada havíen despedit als seus operaris per a el día 29, i malgrat els bons desitjos de molts, el conflicte ha esclatat, l'acort patronal s'ha dut a la pràctica i are és difícil prejutjar com acabarà.

Ahir va ésser el primer día de vaga, i malgrat ésser uns 3.000 els vaguistes forçosos, el día transcorregué amb tot ordre, no ocorreguent cap incident digne de menció.

El dilluns els obrers de «l'art textil, generes de punt i varis» (Societat obrera d'oficis varis) celebraren assamblea general per a veure l'actitut que havíen de pendre davant de la determinació dels patrons de l'art textil.

L'ampli local de la Federació, on tenía lloc l'assamblea estava ple de gom a gom d'obrers desitjosos d'escoltar la paraula dels seus companys.

Tots els oradors que feren us de la paraula combateren enèrgicament la decisió dels patrons que, amb l'escusa de que no hi havía treball, despediren als obrers de les fàbriques. Amb gros entusiasme s'acordà la resistencia davant l'actitut dels patrons quin fí no és altre que matar la potent organització obrera d'aquella població.

Al mateix día és reuniren també els gremis d'Igualada que junt amb les autoritats locals, miraren de trobar una solució del conflicte. A tal efecte cridaren als patrons els quals és negaren rodonament a buscar cap fòrmula d'arreglo, dient que de casa seva manaven ells i que ja podíen cridar-los a tantes reunions com volguessin que'lls no és mourien de la seva tecitura.

Els obrers estàn disposats a aguantar el temps que sigui necessari comptant amb la solidaritat dels demés obrers.

Aviat per falta de primeres materies hauràn de parar els treballs els tintorers i aprestadors, augmentant considerablement el nombre de vaguistes.

Molts son els obrers i obreres que marxen d'Igualada creient que serà un conflicte de llarga duració.

El nostre estimat confrare «L'Igualadí» publica un bonic article parlant del conflicte que's una bella mostra de bon sentit, amb el qual deurien inspirar-se tota la gent de bona voluntat.

Govern civil

D'Igualada

Ahir tarde el governador conferencià per telefon amb l'alcalde d'Igualada per enterar-se del curs del conflicte de l'art fabril.

Segons li comunicà l'alcalde, aquest tingué una reunió amb patrons i obrers sense cap resultat.

El senyor Andrade hi enviarà un delegat de policía i ell hi anirà probablement el dilluns per veure si's troba una solució.

Fàbriques parades

Ahir una ocmissió de fabricants de la barriada de Sant Martí, visità al governados per posar-li en coneixement que per falta de corrent elèctrica havien tingut de parar els treballs. El governador cridarà al representant de la Companyía per a demanar-li que s'arregli desseguida l'avería.

Visites

Visitaren ahir al governador, entre altres una comissió de l'agrupació monèrquica obrera; el senyor Julien, i el regidor regionalista Pañella.

El senyor Millàn Astray

Completament restablert de la malaltía que l'ha retingut algunsdíes al llit, aviat tornarà a encarregar-se de la Quefatura de policía, el senyor Millan Astray.

Celebrem la millora.

Els successos

Un tren mata a un home i a una dòna. — Ahir el tren que arriba a Barcelona procedent de Badalona a les 5'20 enrotllà en el pont que creua el riu Besòs a un home i una dòna que passaven per aquell, matant als dos. El subjecte quedà estès en el mateix pont i la dòna caigué des del mateix al llit del riu. El jutjat es personà en el lloc del succés i ordenà l'aixecament dels cadavres i la seva condsucció al dipòsit.

Foc. — A quarts de quatre de la matinada hi ha hagut un incendi a un taller de maniquís del carrer d'Urgell, 32, quedant tots cremats a causa de l'estretor del lloc que inutilitzava els esforços dels bombers.

Hi ha hagut molta alarma per haver corregut la veu de que l'amo don Salvador Mir, era a dins, però afortunadament no era així, presentant-se desprès dit senyor qui manifestà que ignorava les causes de l'incendi y que les pèrdues eren d'importancia.

Caiguda. — María Fraré, de 69 anys, portera del carrer d'En Vila i Vilà, examinant per sa habitació ha tingut la desgracia d'entrebancar-se amb el desc[illegible] d'una estora i caure. fracturant-se el braç esquerre.

Pedregada seca. — Al carrer de Miquel Angel (Sans), s'hi celebrava un ball de veinat, Cap a mitja nit la festa era al punt culminant, però també hi era l'irritació d'alugns veins que no podíen dormir.

Els quals veins determinaren posar fi al soroll apedregant als dançaires, i en efecte quan més engrescats estaven aquests ploure pedres amb tal abundancia que hi hagué una escampada general.

De resultes de la pedregada resultaren amb trencs, Josep Bagàn, de 17 anys, tintorer, Ramón Marvà, de 50, manyà, i Antoni Montes, de 19, fundidor, els quals foren acompanyats al dispensari per cabo del someteent senyor Camprodón.

Fou impossible precisar d'on sortiren les pedres.

Topada. — Poc després de mitja nit l'auto 1-303, propietat d'un metge, passant per la Granvía ha embestit una farola de cinc afnals i l'ha rompuda pel mig.

El metge ha rebut algunes lesions de les quals s'ignora l'importancia per haver-se'n anat desseguida.

El chaufeur, Josep Filla, de 32 anys, s'ha fet mal a una cama, havent sigut curat al dispensari de la Ronda de Sant Pere.

Baralla. — Un carreter i un subjecte sense ofici conegut, s'estaven a la matinada a una taverna del carrer de Vallespir (Sans), traguejant de valent.

Excitats un bon xic per la beguda, disputaren sobre qui havía de pagar i ho volgueren aclarir a cops de puny, armant una batusa formidable amb gran trencadissa de gots, ampolles i fins el marbre de una taula i els vidres d'una finestra.

El taverner reclamà l'auxili d'un municipal qui s'emportà als bel-ligerants al dispensari i després a la delegació a fi de valorar lo romput, perque la justicia de les nacions diu que qui trenca ha de pagar.

NOTICIES

Actes per a avui

En el teatre Romea s'hi celebrarà un festival organitzat pel Centre Regional Valencià.

—S'estrenarà la sarçuela en un acte «La Triana», en el teatre Tívoli.

▲ Avui dimecres a les nou i mitja de la nit, don Ignasi Ribera Baylina donarà en l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30), la conferencia 40 de la sèrie sobre Psicología general i terapèutica, desenrotllant el tema «Estudi dels fenòmens de consciencia en l'estat de inconsciencia que precedeix a les crisis epilèptiques; i la relativa afinitat d'aquests estats amb la varietat de les follies».

L'acte serà públic.

▲ El president de l'Unió de Juntes del veinat per a la Vigilancia Nocturna de Barcelona, don Antoni de P. Gay, participa a tots els vigilants i suplents de la Junta Central, i la Benèfica, que la reunió senyalada per al día 9, tindrà lloc el pròxim dijous, día 2 de juliol, a les quatre en punt de la tarde, en el carrer de Mercaders, número, 28 principal.

▲ S'ha cursat a Madrid el següent telegrama dirigit al senyor Ministre de la Governació i així mateix al senyor President del Consell de Ministres:

«Indignados escandalosos saqueos panaderías Madrid según telegramas prensa protestamos conducta autoridades locales no evitando gravísimos atropellos constituyen vergüenza nacional y violación libertad industria.

Por la Panadería organizada de Barcelona y provincia, Pedro Quer, presidente Federación Provincial Panaderos; Mariano Fors, presidente Centro gremial San Honorato; Francisco Sagrera, presidente Liga Industrial Panaderos».

▲ Havent-se ja obtingut la rebaixa en els trens espanyols per als esperantistes quins assisteixin al X Congrés Internacional de Esperanto que tindrà lloc properament a París, la Societat «Espero Kataluna» convoca a tots els inscrits a una reunió general que tindrà lloc en son hostatge social, (Diputació 280), el día 3 de juliol a les 10 en punt de la vetlla per a ultimar els detalls referents al viatge a la Capital Francesa.

▲ L'Ateneu Enciclopèdic Popular, té en estudi una excursió cap a terres de Galicia, que podría ésser fes a l'agost coincidint amb el Congrés Penitenciari a celebrar a la Corunya.

Són tan grats els recorts que se n'emportaren els gallecs quan visitaren aquesta ciutat, que ells voldríen, segons diuen, tornar així l'agraiment que senten per les atencions que'ls foren prestades el passat hivern.

S'estàn fent actius treballs d'organització i la manera de procurar medis econòmics per a realitzar-ho, per lo qual es demanarà l'apoi del Municipi.

No cal dir que veuriem amb molt gust la celebració d'aquesta visita, podent-se sumar a les moltes que ja ha celebrat amb tan brillant èxit aquesta entitat de cultura.

▲ En la darrera sessió celebrada per la Junta directiva de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, se prengueren entre altres acords, els següents:

Recabar del ministre de Foment que dicti amb urgencia una resolució prorrogant el plaç per a l'inscripció d'aprofitaments d'algües públiques; interessar al quefe del Govern i a la Comissió del Senat que entén en el projecte de llei de epizootia per a que sigui aquesta aprovada i posada en vigor amb tota escrupulositat, a fi de lliurar al bestiar nacional de l'amenaça qué pesa sobre ella sempre que's presenten malalties contagioses; protestar de la forma de portar a cap el tractat amb Italia, amb evidents perjudicis per a l'agricultura i donar impuls als treballs d'organització de la projectada Exposició de lleteria i productes derivats, fent que aquesta resulta força interessant.

Informació de fora

Servei especial telegràfic, telefònic i postal de
EL POBLE : CATALA

ESPANYA

Madrid, 30 de 9 matí a 12 nit

La "Gaceta,,

«La Gaceta» publica:

Decret autoritzant al ministre de Foment un projecte de Codi miner i publicació d'aquest projecte.

Convocant a concurs per a la provisió dels càrrecs del director metge de les estacions sanitaries dels ports d'Iviça, Ribadesaila i Mazarón.

Index de lleis, projectes de llei, decrets i altres disposicions publicades a la «Gaceta» del mes de la data

Reial ordre nomenant metges de varies estacions sanitaries, entre ells a don Joan Soler Domènech, que era metge segón de Palma i dirigirà l'estació de Carrucha; don Adolf Vila Rodríguez, bacteriòleg de Mahó, passa a metge segón de Huelva; don Ricard Castelló Gómez, que era director d'Arrecife de Lanzarote, passa a metge segón de Palma de Mallorca, don Marian Bidopin García, que era director d'Iviça, passa a bactetòlog de Mahó

L'industria salinera

Alacant — S'ha reunit en aquesta capital els propietaris de les més importants salines existents a les provincies de Murcia i Alacant

Se guarda reserva sobre els acords adoptats

S'assegura que canviaren impressions sobre les bases de modificacions del project d'impost sobre la sal

Pensent proposar al ministre d'Hisenda la conveniencia d'accedir i rebutjar la conveniencia de constituir un «trust» saliner

De Córdoba

Córdoba — Els obrers del camp es declararen en vaga, acordant no modificar les peticions fetes ni acceptar la intervenció de la Junta local de Reformes Socias, car desitjen intervindre directament ells amb els patrons

De San Sebastiàn

San Sebastiàn — En el sud-exprés sortí el rei cap a la Granja, essent despedit en l'estació per la reina mare, les autoritats i alt personal de Palau

Se donaren visques al rei i a la reina

A l'anar a l'estació per a despedir al rei el president del Club Nàutic, capità d'enginyers, don Pere Bañús, sofrí una caiguda, fracturant-se un braç

La ciutat Jardí

Els senyors Junoy, marqués de Isasa i Figuerola han visitat varis terrenys propers a la Ciutat Lineal amb l'objecte de començar la edificació d'una Ciutat Jardí per compte de la Societat Foment de Construccions de Barcelona

Consell de ministres

Els ministres s'han reunit a les onze en Consell a Governació

El de Instrucció que ha sigut el primer en arribar, ha dit que portava al 'exàmen dels seus companys varis expedients ademés dels que quedaren pendents en el Consell anterior

El senyor Dato ha dit que havía conferenciat amb el president del Congrés però no ha donat cap referencia d'aquesta conferencia

El ministre de la Guerra ha oposat la més rodona negativa a les noticies d'alguns periòdics que parlen de nous combats al Marroc i de més de cent baixes

Tot això—diu—és inexacte, i revela mala fè,—a judici del ministre,—donant-les a la publicitat sense estar degudament comprobades

El ministre de Foment ha dit que portava al Consell l'expedient relatiu al ferrocarril del Noguera-Pallaresa

El ministre d'Hisenda portava una nota relativa als canvis i baixa de valors, i altres punts relacionats en la vida financiera espanyola per a la qual el senyor Bugallal mostrava grans optimismes.

Els demés ministres rès de particular han manifestat.

Moments abans de començar la reunió ha estat en Governació el senyor Sanz Escartín, qui ha comunicat als periodistes que ell com governadorl es senyors Pulido i Tolosa Latour, com tècnics, havien dirigit circulars als alcaldes de la provincia encarint-los la conveniencia de que vigilin la fabricació del pà, per a garantisar el pes, qualitat i elaboració higiènica.

El Consell ha durat fins a dos quarts de dues de la tarde i n'ha donat una referencia oficiosa el senyor Sánchez Guerra, manifestant que ha començat per unes manifestacions del ministre de la Guerra per a desmentir categòricament la noticia relativa a nous combats al Marroc, assegurant que sols és cert lo que's consigna en els despatxos oficials.

També ha desmentit els solts d'alguns periòdics que diuen que s'estàn practicant embarcs sigilosos de tropes.

Ha dit que això és absolutament fals i el Govern té interès en desmentir-ho.

El ministre d'Estat ha donat compte als seus companys d'una entrevista que ha tingut amb l'infant don Carles per a convenir la data en que s'ha d'anar a Viena, representant el rei d'Espanya, amb l'objecte d'assistir als funerals de l'arxiduc assassinat a Sarajevo.

Com no se sab a quin divendres s'aludeix al fixar a data de els exequies, s'ha demanat urgentment aclaració a Viena i si'l divendres és el d'aquesta setmana l'infant don Carles està disposat a sortir avui mateix de Madrid.

Ha dit el senyor Sánchez Guerra que aquesta tarde se celebraràn sessions de Corts, car l'antecedent de suspendre-les fa sols relació a les defuncions de quefes d'Estat.

Ni sisquera se suspengueren quan mataren a l'emperatriu d'Austria.

En el Consell s'ha parlat de la situació parlamentaria, expressant el quefe del Govern que no ha cregut necessari veure als de les minoríes lliberals i demòcrata, per la raò que ahir ja manifestà en la conversa amb els periodistes que'l visitaren a la Presidencia.

Se li ha preguntat al senyor Sànchez Guerra si era cert que en els mercats havíen ocorregut disturbis, i ha dit que a la plaça de la Cebada alguns elements dels que ahir prengueren part en els assalts a les fleques havíen volgut avui seguir avalotant, però com ja no queda rès que justifiqui actituts amenaçadores, s'ha ordenat a la força pública que procedeixi amb algún major rigor que ahir.

El ministre ha demanat al capità general algunes parelles de soldats de cavallería que amb el sabre desenveïnat patrullin pels carrers propers als mercats.

El conflicte del pa

Contra l'encariment de les subsistencies

Continua l'excitació del public. Avalots i càrregues.-En plé motí.

En els barris extrems aquest matí alguns grupus seguíen recorrent fleques i despatxos de pà per a veure si han baixat els preus.

En la majoría dels despatxos s'ha tornat al preu antic.

En alguns que han pretingut cobrar encara l'alça hi ha hagut incidents

El públic no volía pagar l'augment i després de discutir amb els flequers, aquests havíen de cedir per temor als grupus que d equant en quant passen pels carrers.

En el barri de Lavapiés h ihagué algunes carreres a lesnou del matí, però no's té fins ara noticia de que hagin ocorregut incidents.

En els despatxos s'ha obert la venda a l'hora dels demés díes, sense que hagi faltat pà.

Alguns establiments estàn fets una llàstima, amb els aparadors, llunes, mostradors i prestatges destroçats.

A pesar de l'anunci de la major part dels flequers de restablir el preu dl pà a l'antic tipu de 10 cèntims el llonguet, algunes persones, no conformes encara, han promogut aquest matí alguns avalots als carrers.

La policía ha castigat als que han intentat promoure conflictes.

Un grupu molt nombrós de dònes i criatures s'ha dirigit al carrer de Lavapiés amb l'intent d'assaltar algunes fleques. S'ha avisat a la Direcció de Seguretat i aquesta ha disposat qu ede la Comissaría de l'Hospital sortís un retén de seguretat qu eha tallat el pas al grupu.

A una fleca del carrer d'Arganzuela no han baixat el preu del pà. Un grupu s'ha situat enfront l'establiment en actitut agressiva i ha estat protestan molta estona. Per últim una comissió ha entrat a la fleca, manifestant a l'amo que si a les onze del matí no s'havía determinat a reduir el preu del pà, li assaltaríen l'establiment. L'amo ha hagut d'accedir.

A la Plaça Major s'ha prodult aquest matí un avalot que ha obligat a la força pública a intervenir-hi, repartint bastantsc ops .

Un grupo de dònes i criatures en sa majoría, s'ha dirigit a una dòna repartidora de pà que anava carregada amb un cistell. L'hi han arrebassat aquest i han començat a repartir-se els llonguets. Han arribat varis agents de policía, que han donat una cràrega, dispersant als revoltosos. Han sigut recullits els llonguets i retornats a la pobre dòna que rès tenía que veure amb la actitut dels flequers.

A la Costanilla de Santiago passava un grupu en direcció al carrer de Tole-però s'ha trobat amb forces de la guarda ciivl que estava a Puerta Cerrada i amb sa presencia n'hi ha hagut prou per a que's retiressin els manifestants.

Un grupu molt nombrós s'ha dirigit pel carrer d'Ambaixadors a la fàbrica de Tabacs amb objecte de soliviantar a les cigarreres. De la Comisaría de la Inclusa ha sortit un retèn del còs de seguretat que ha près posicions en les immediacions de la fàbrica i ha invitat als manifestants a que's disolguessin.

El telèfon de la Direcció de Seguretat ha funcionat constantment, demanant els flequers forces per a protegir sos establiments.

Al carrer de la Ruda el conflicte s'ha estès a altres articles comestibles de primera necessitat. Les dònes agafaren les patates dels cistells de les venédores i les escamparen per terra.

En aquest carrer durant la migdíada els homes han reforçat els grupus de dònes, prenent tals proporcions el tumulte, que la força pública s'ha vist obligada a donar algunes cargues.

Els flequers culpen de la puja del preu del pà al president del sindicat de flequers Victorià Méndez, i es proposen exigir-li responsabilitats per lo ocorregut. Estàn molt indignats amb ell.

Es diu que Victorià Méndez ha desaparegut de son domicili, temerós de sos companys.

Circulà en el Congrés el rumor de que a consequencia d'una càrrega de la força pública en els voltants de la plaça de la Cebada, havía mort una nena.

El subsecretari de la Governació ho desmentí i explicà així lo ocorregut:

Davant l'actitut menaçadora de la multitut, forces de cavallería donaren una càrrega, caient a terra una nena i causant-se una ferida al cap.

Entre els grupos corregué la vèu de que la ferida de la nena havía sigut produida pel sabre d'un cabo de la guarda civil.

El cabo rebé ordre de retirar-se al quartel, davant del qual acudí un grupo cridant.

Aviat se posà en clar lo ocorregut i s'acabaren els crits contra el cabo.

Durant la càrrega resultaren ferits un guarda i un tinent del còs de seguretat i dos manifestants.-

Pedregada

A les dugues i mitja de la tarde ha descarregat sobre Madrid una furiosa tempestat d'aigua i pedra, un veritable pedregada.

Han caigut pedres del tamany d'avellanes amb acompanyament de llams i trons.

Segurament la tempestat haurà causat danys en els camps, però fins ara no's coneixen detalls.

Durant la tempestat qu eha descarregat a Madrid a les primeres hores de la tarde, caigué una exhalació al carrer del Barquillo, destruint un pal del tram vía i deixant-lo semi-fós i torçat, en forma que estigué un rato interrompuda la circulació de tramvíes.

En el carrer de Sevilla, xanfrà a la del Príncep, caigué una gran valla d'anuncis.

nE altres llocs de Madrid la tempestat ha causat desperfectes.

Impressions parlamentaries

El senyor Dato ha continuat aquesta tarde les esves gestions per a que la minoría republicana no entorpeixi la discussió del proegcte d'esquadra.

Conferencià el senyor Dato en el Congrés amb els senyors Azcàrate, Lerroux, Castrovido i altres.

La part de la proposició del senyor Burell referent al Marroc haq uedat per a ésser explanada demà.

Parlant en els passadiços del Congrés don Melquiades Alvarez deia refernt-se als successos d'ahir que regnà l'anarquía en tot Madrid.

Afegí que avui volen les autoritats reprimir els desmans i que això costarà treball.

El senyor Junoy que estaba present digué:

Si es deixa que's manifesti l'indignació del pobe pelr una causa justa, sembla mal; si es reprimeix es tenen més agracensures i es crida a les autoritats criminals com en 1909. Allavors ¿quina fórmula hi hà per a governar a aquest país.

SENAT

Comença la sessió a les 3'45, amb poca animació.

Un secretari llegeix una comunicació donant compte de l'atentat que ha privat de la vida al príncep hereu d'Austria i a la seva esposa.

El president general AZCARRAGA, pronuncia un sentit discurs, condemnant l'atentat i fent l'elogi de les víctimes.

Proposa que consti en acta el sentiment de la Cambra i que aixís es comuni qui a la Cambra austríaca i al Govern i l'emperador d'Austria.

El marquès HERRERA s'associa a les paraules del president.

Lo mateix fan els senyor SALVADOR (don Amós), en nom dels liberals; el senyor POLO I PEYROLON, pels tradicionalistes; el senyor JUNOY, pels reformistes; el senyor GULLON, pels demòcrates; el senyor SOLER I MARCH, pels regionalistes i el senyor UGARTE en nom del govern.

S'acorda la proposta per la presidencia.

El senyor GARCIA MOLINAS prega al ministre de la Governació i al Govern que adoptin mides per a solucionar el conflict edel pà, que avui s'ha fet extensiu a les verdures.

Diu que el problema de les subsistencies és d'incunbencia del Govern, perque l'Ajuntament està compost de professionals de la regidoría i advocats dels gremis lo que no permet fer rès pràctic.

Demana al Govern que presenti un projecte sobre subsistencies i exaccions i un altre sobre règim local .

El ministre de la GOVERNACIO li contesta defensant la gestió de l'alcalde de Madrid i recordant els treballs del vis comte d'Eza per arribar a la municipalització del pà i altres articles, esperant que aviat serà això una realitat.

El Govern lamenta l'ocorregut per no trobar medis per remediar el conflicte i avui s'han demanat forces militars que patrullen pels carrers.

El senyor ORTUETA díu que els sagueigs d'ahir foren protegits pers les autoritats, essent els guardes els primers en manifestar equiescencia.

El ministre de la GOVERNACIO diu que havía donat ordres d'evitar els successos però no era possible perque una parella que havía en cada flequería no podía dominar a 300 o 400 persones que assaltaven cada establiment amparades ademés per l'opinió favorable de totes les classes socials.

El senyor GOEZ LLOMBARD pregunta quines mides s'han adoptat per a castigar a els promovedors d'un miting a Antequera, on s'atropelplà a un viatjant extranjer, obligant-li a marxar-se d ela població.

El ministre de la GOVERNACIO diu que els tribunals entenen en l'assumpte.

El senyor PRAST demana que's porti a la Cambra un expedient de l'Ajuntament d'El Escorial, en que's soliciti autorització per a vendre uns terrenys del domini de propis.

El senyor POLO I PEYROLON pregunta que s'ha fet per a concedir una autorització per a instalar una estació radiotelegràfica en un col-legi de jesuites de Valencia.

El ministre de la GOVERNACIO diu que dita autorització està pendent d'informe de la Direcció General de Correus i Telégrafs.

La Cambra es reuneix en seccions, i quan es reanuda la sessió es dona compte del resultat i s'aixeca la sessió.

CONGRES

S'obre la sessió a les quatre, presidint el senyor Gonzàlez Besada i trobantse al banc blau els senyors Dato, marqués de Lema i Bugallal.

S'aprova l'acta de lanterior.

Precs i preguntes. — EL PRESIDENT díu que una vegada més l'exaltació de les passions ha perpretat un nou crim que ha privat de la vida al príncep hereu d'Austria-Hongría i a la seva augusta esposa.

Té frases d'enèrgica condemnació de l'atentat i demana a la Cambra que faci constar en acta el seu sentiment i aixís se faci sapiguer a la Cambra Austríàca i al emperador Francisco Josep. (Aplaudiments de la majoría i dels lliberals).

El senyor DATO s'adhereix a les paraules del president de la Cambra, en nom del Govern, essent també aplaudit per conservadors i lliberals.

S'acorda lo proposat per la presidencia.

El senyor BERNARD llegeix estadístiques sobre la introducció de cereals a Espanya durant els deu anys darrers, especialment de blat, per a deduir que allò de que Espanya és el «granero de Europa», és pura faula. Pel contrari, aquí la vida és més cara.

Per a poder tractar minuciosament del problema de les subsistencies, demana al ministre que porti a la Cambra alguns datos i que'n demani altres als ajuntaments.

Parla dels tarrenys destinats a repoblació forestal en els quals se podrien cultivar cereals i demana al ministre de Foment alguns datos sobre el particular.

Els ministres d'ESTAT I HISENDA oferelxent fer lo que puguin i la Mesa ofereix transmetre l'altre prec al ministre de Foment.

El senyor CASTROVIDO anuncía que's proposa tractar dels successos ocorreguts ahir i avui a Madrid amb motiu de la puja del preu del pà.

El PRESIDENT li adverteix que pot anunciar una interpel-lació, amb lo qual, se podrà donar deguda extensió al debat, intervenint-hi els diputats que ho desitgin.

Aprofita l'ocasió per a queixar-se de la extensió que els diputats dónen als precs i preguntes, demanant que els sol-licitada la paraula que ho facin amb brevetat.

El senyor CASTROVIDO anuncía la interpel-lació i prega al Govern que la accepti a l'acte.

El ministre d'HISENDA diu que'l ministre de la Governació té tots els datos i ara està contestant en el Senat a una interpel-lació anàlega, per lo qual prega que s'aplassi aquí fins que pugui venir el senyor Sánchez Guerra.

El senyor CASTROVIDO s'hi vé.

El senyor CRESPO DE LARA formula un prec d'escàs interès.

Es llegeix una proposició incidental demanant que'l Govern expliqui els successos d'ahir al Marroc i a Madrid.

El senyor BURELL l'apoia breument, dient que si no poden venir els ministres de la Guerra i Governació dins d'hora hàbil pot respondre algun altre membre del Govern.

El president diu que aixís es farà.

El senyor PAYA demana que no's demori la discussió del projecte d'esquadra per a que no's tanquin els arsenals.

El ministre d'HISENDA diu: El Govern participa del parer de S. S. i està dispsat a oque el projecte d'esquadra es disculeixi ara en tota calma.

El senyor WAIS fa un prec que no se sent.

El senyor MOLINER demana una pensió per a la viuda d'un metge que va murí a consequencie d'una epidemia en el cumpliment del seu deure.

El senyor BARBER domana uns escalafons de personal de Gracia i Justicia i anuncía una interpel-lació al ministre d'Hisenda sobre la manera que te el Estat de cedir, permutar a vendre terrenys que perteneixint a distints ministeris.

A judici de l'orador el ministre d'Hisenda i la Direcció General de Propietaris sòn els únics amos de tals terrenys

El ministre d'HISENDA diu que està conforme amb el senyor Barber i que accepta l'interpel-lació.

Entra en la Cambra el ministre de la Governació.

El senyor BURELL apoia la proposició incidental que s'ha llegit abans.

El meu propòsit—diu— es que'l Govern dongui explicacions sobre els successos d'ahir i després sotmetré al patriotisme del Govern el que estimi que's pugui dir de la darrera operació del Marroc.

Ahir es va fer a Madrid unassaig d'anarquía.

Vagà el Govern, vagaren les autoritats, es dir, no vagaren, perque foren escoltant a els anarquisants.

No dic això perque nosaltres no sentim cap a les classes obreres i pobres tota classe de simpatía; al contrari, els volem; però manifesto això per a censurar al Govern, que és qui té la culpa de que un día les companyyíes de llum elèctrica altres díes els tahoners i tants altres fagin a Madrid la vida impossible.

Censura durament la conducta de l'alcalde de Madrid per sa ineptitut e imprevissió, de la que també participa el Govern.

Diu que a la negligencia d'ahir ha succeit avui una forta repressió i que sembla que esteme n una ciutat sitiada.

Respecte a lo del Marroc diu que parlarà quan estigui en la Cambra el ministre de la Guerra.

El ministre de la GOVERNACIO li contesta. Comença dient que no va venir a primera hora al Congrés perque ha tingut que acudir al Senat.

Fa un calurós elegi de l'alcalde de Madrid de quí díu que vé ocupant-se de l'assumpte del pà des del mes de novembre.

Fa historia de lo ocorregut entre patrons i obrers en tot aquest temps i afegeix:

Els flequers, mal aconsellats, acordaren jar el pà. Així ho comunicaren a l'alcalde, però com que no hi hagué temps per a rès, vingueren els successos d'ahir en els quals es autoritatsl no estigueren tan passives com digué S. S. R

Segueix dient el senyor Sànchez Guerra que reproba els actes d'ahir i justifica les mides de repressió adoptades.

Creu que el senyor Burell ha sigut injust atacant al Govern.

Successos com els d'ahir es reprimeixen mot facillment en teoría, però en la pràctica es més difícil. L'únic reme iera reprimir per medi de la força, i a Madrid l'estat de l'opinió era favorable al moviment. (Els senyors Soriano, Castrovido i altres republicans aplaudeixen al ministre.)

El senyor BURELL rectifica i crítica els de la Governació que no estava satisfet successos d'ahir, dient que la seva crítica està feta al manifestar el ministre de la gestió de esl autoritats.

No afitaren — diu — ahir forces de policía. Lo que feien aquestes era deixar fer.

Jo no he demanat ni demana repressió.

S. S. — diu dirigint-se al ministre de la Governació — díu que l'alcalde de Madrid porta 8 mesos estudiant l'assumpte. No haurà demostrat gran competencia puix les dones i els noís, ho han arreglat en 24 hores.

Això demostra que el Govern no ha sapigut portar l'assumpte.

El Govern, ahir, no acudí a la repressió, cosa que jo elogío, perque a la força escanyen.

El ministre de la GOVERNACIO rec- anteriors.

Recorda que a Viena fa poc foren assaltades les joieríes, sense que la policía acudís a evitar-ho.

Esq ueixa de que'l senyor Burell hagi dit que lo que l'alcalde de Madrid no ha sapigut resoldre en vuit mesos, s'ha result en 24 hores per les dones i els noís.

Recorda que aquest Govern ha resolt en pau vagues com les de Riotinto i la de navilers.

El senyor BURELL insisteix en acusar d'imprevissió a l'alcalde i al Govern.

S'acorda deixar per a demà la discussió del segón extrèm de la proposició.

El senyor FERRER i VIDAL rectifica.

rOdre del día. — Continúa la discussió del tractat amb tahaI.

El senyor ALAS PUMARIÑO li contesta per la Comissió.

El senyor SALA, consum el tercer torn en contra, demostrant amb datos que'l progecte no tendeix a protegir la producció nacional.

S'ocupa en particular del vins, afirmant que aquests no resulten gens beneficiats amb el tractat.

Se sospèn el debat i s'aixeca la sessió a tres quarts de nou.

ESTRANGER

L'Austria tràgica

La tragedia de Sarajevo

Viena, 30. — El president d ela Cambra de diputats ha trasmès a l'emperador la expressió del viu dolor de la Cambra per l'atentat que ha costat la vida al príncep hereu i la seva esposa.

El nou arxiduc hereder Francisco Josep ha abandonat sa residencia de Reichenau, a prop de Semmering traslladantse al castell d'Hetzendorf, al costat de Viena.

Sarejevo. — Se coneixent nous details de l'atentat. Els dos disparis que va fer l'agressor foren tant certs pel fet de que'ls feu a curta distancia dels princeps, quasi tocant son còs amb l'automòbil.

Metkavitch. — Els feretres que contenen els cadàvres de l'arxiduc Francisco Ferràn i la seva esposa han arribat a les 6 del matí, essent rebuts a la estació per les autoritats i nombrós públic:

«Le Matin» en un despatx de Viena, diu que s'han produit manifestacions anti-serbies en totes les poblacions de la Bosma-Herzegoyina.

A «Lokal Anzeiger», de Berlin, li comuniquen de Sarajevo, amb data de lies 9'30 d'anit, que a Mostar els musulmans i els croates varen passar a ganivet els servis residents a la població.

Es parla de 200 morts. Després varen calar foc a la població.

Sarajevo. — Les noticies rebudes de totes les ciutats senyalen la consternació produida en totes les classes socials per l'atentat de que han sigut victimes el princep hereu i la seva esposa.

S'han organizat solemnes manifestacions de dol en tot el país.

Els cadàvres de l'arxiduc i la seva esposa han sigut embalsamats, quedant exposats els feretres en el primer pis del Konak, on s'han cantat unes obsolles.

Després els feretres han sigut transportats a l'estació, essent presenciat el pas de la fúnebre comitiva per una gran gentada.

Es desmenteixen els rumors d'haver ocorregut greus desordres a Mostor.

La tranquilitat actualment és completa.

Viena. 30. — Comuniquen de Saragevo que ha sigut detingut prop de la fronetra servia el propietari de l'Hotel de Europa.

La policía trobà en el citat hotel documents compromeredors, relatius a l'atentat contra el princep hereu.

Segons noticies rebudes de Budapest, fa díes que foren detinguts varis estudiants servis, trovant-se'lshi documents en qeu's tractaba d'un complot contra una alta personalitat i que ara es creu relacionat amb l'atentat a l'arxiduc Francisco Ferràn.

Entre'ls detinguts hi figura un diputat.

S'ha suicidat disparant-se un tret a la boca, el quefe de policía encarregat de la guarda de l'arxiduc.

Darrera hora

De Barcelona

Greu succés a la nostra Redacció

Incident amb el "Bombita,,

Ahir, a les onze de la nit, el torero «Bombita» va presentar-se a la nostra redacció demanant pel director a l'autor d'un eco publicat el dematí que el Bombita considerava injuriós per una tercera persona. A la redacció hi havía en aquella hora, els nostres companys Ribera, Gispert i Zanni, i el nostre correligionari Manuel Miquel.

El «Bombita», que anava armat de punta en blanc, com se veurà, no atenent les explicacions que se li donaven, s'ha abalançat amb el braç armat d'un bastó amb ànima de ferro agredint a En Ribera i Rovira. Aquèst, ha salvat els cops, resultant ilés, i, en llegítima defensa, s'hi ha tornat de manera contundent amb la mà dreta. El «Bombita» ha tret allavors el revòlver i anava a fer fòc contra el nostre company, si aquest no li subjecta ràpidament l'arma. Els nostres companys Gispert i Zanni, i l'amic Miquel, han acudit llestament, subjectant a l'agressor fins que un municipal i dos policíes han comparescut emportant-se'n detingut al «Bombita» a la Delegació del carrer dels Angels, aon han prestat declaració els nostres amics i l'agressor, passant després al Palau de Justicia. Demà donarem més detalls d'aquest atentat.

---

tes, ja hi devia haver arribat. No's podía retardar: era necessari partir.

Me'n hauría hagut d'anar amb ell. No se quin encís d'isolament i de ventura em retenía. La vida de mariner, la cabana del pescador i'l imatge de la Graziella, hi eren segurament per alguna cosa, però confusament. El vèrtic de la llibertat, l'orgull de saber-me mantenir jo tot sol a trescentes llegües del méu país, la passió de lo dubtós i de lo desconegut, aquesta perspectiva acèria de les imaginacions jovenívoles, hi eren per més encara.

Varem separar-nos amb un viril entendriment. Va prometre'm de venir-me a trobar, tot seguit de complerts els séus deures de fill i de germà. Va deixar-me cinquanta lluïssos per omplir el buit que aquests sis mesos havien fet en la meva bossa i s'envà anar.

III

Aquesta partença, l'absencia d'aquest amic, que era per mi tot lo que un germà més gran és a un germà quasi infant,

---

V

Li vaig dir que no estava malalt quan el méu amic me va deixar. — Però perquè, va dir vivament i amb un aire de reny, mitg tendre, mitg caltós, «no haveu pensat que teníeu altres amics a la Margellina? Ah! ja ho veig! va dir tristament mirant les seves màniguès i el baix del séu vestit», és que som pobres i que'ns hauríem avergonyit a l'entrar en aquesta bella casa. Es igual, va seguir aixugant-se els ulls, que no havíen parat de mirar el méu front i els méus braços caiguts, és igual, que nosaltres no us haguessiu menyspreuat hauríem vingut.

—Pobre Graziella, vaig respondre somrient, Déu me guardi del dia que m'avergonyiré dels que m'estimen.

VI

Va asseure's en una cadira, al peu del méu llit, i varem conversar ric.

Vaig sentir picar dolçament a la porta de la meva cambra. La porta va obrirse com empesa per una mà invisible. Vaig veure a la Graziella. Va llençar un crit de pietat al veure'm. Va fer alguns passos cap al méu llit; després, retenint-se i quedant-se dreta, les mans enllaçades i penjantes sobre'l devantal, la testa inclinada damunt l'espatlla esquerra en l'actitut de la Pietat.—«Que's pàlid, va dir-se de baix en baix; com potser que tants pocs dies li hagin transmudat talment la cara! I on és l'altre?» va dir girant-se i cercant amb la mirada el méu company de sempre en la cambra. — Se n'ha anat, vaig dir-li, i estic sol i desconegut a Nàpols. — Ha marxat? va dir. Deixant-vos així malalt i sol? No us estimava doncs! Ah! si hagués estat al séu lloc no'm hauría anat jo; i això que no sóc el vostre germà i no més us conec d'ençà del dia de la tempestat!

---

varen deixar-me en un isolament que totes les hores aprofondíen i en el qual me sentía enfonzar com en un abim. Tots els méus pensaments, tots els méus sentiments, totes les meves paraules, que s'evaporaven altre temps cambiant-les amb ell, se'm quedaven en l'ànima, s'hi corrompíen, s'hi entristíen i'm queien sobre'l cor com un pès que no podía aixecar. Aquest soroll del qual no m'interessava rès, aquesta gentada en ningú sabía el méu nom, aquesta cambra on cap record me contestava, aquesta vida d'hostal on un se mescla amb desconeguts, a taula al costat d'homes sempre nous i sempre indiferents; aquests llibres que s'han llegit cent vegades, els caràcters inmòbils dels quals vos diuen sempre les mateixes paraules en la mateixa frase i en el mateix lloc; tot això que m'havía semblat tant deliciós a Roma i a Nàpols, abans de les nostres excursions i de la nostra vida errant i vagabonda de l'estiu, me semblaven ara una mort lenta. El cor se m'inondava de tristesa.

DIVERSIONS PUBLIQUES

Teatres

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui dimecres nit a les 9: Festival del Centre Regional Valenciá. Primer i segon actes de «La princesa del dollar». Poesíes d'En Pitarra recitades per l'eminent actor Enric Borrás, Acte de concert per Salud Ruiz, Mari-Marina, Paz Calzado, i «La Rapha», escena de «E Pressilari» per En Pep Capsir. Segón acte de «Eva».

Demá dijous tarde a les 5, gran matinée de moda. Preus reduits. Nit a les 9, benefici Ramonet. «Molinos de viento», «La huelga de los herreros», interpretat per l'eminent actor Enric Borrás, «La revoltosa» i «La alegría de la huerta».

Teatre Tívoli

Gran companyía del Teatre de la Sarçuela de Madrid. Darrera setmana. Avui dimecres. Nit a dos quarts de deu, hermós programa. Primer «La conquista del marido». Segòn Exit «Serafina la rubiales». Tercer

ESTRENA MUSICAL

de la sarçuela en un acte i dos quadres estrenada amb éxit extraordinari en el Teatre Eslava de Madrid

LA TRIANA

Quart L'éxit de l'any, el de més gracia, amb original presentació,

El amigo Melquiades

Demà dijous, tarde a les 5, colossal matinée. 3 èxits. Primer «Al agua patos». Segón «Serafina la rubiales». Tercer «El amigo Melquiades». Nit a dos quarts de deu. Primer «La conquista del marido». Segón «Serafina la rubialea». Tercer L'estrena d'ahir «La Tiana». Quart «El amigo Melquiades». Divendres estrena de l'opereta en tres actes, de grandiós éxit en el Teatre de la Sarsuela de Madrid «La señorita capricho», i benefici de l'eminent primera actriu Dionisia La Llera, creadora de dita opereta.

Teatre de Novitats

TEMPORADA D'ESTIU

Companyía del Teatre de la Comedia de Madrid. Avui dimecres nit a dos quarts de deu, 14

MODA

La comedia en quatre actes original d'En M. M. Robert de Flers i G. A. de Caillavet, arranjament al castellá per Antoni Palomero

El amor vela

Demà dijous estrena de la comedia en tres actes

EL SECRETO

i el monóleg «La pata de gallo» per la senyora Alba. Divendres 15 a moda: «La pata de gallo» i «El secreto». Dissabte estrena de «La Toma de la Bastida». Se despatxa a Comptaduría.

Teatre Cómic

Ha sigut un éxit indiscutible l'alcançat per aquesta companyía amb

El amigo Melquiades

Avui dimecres a dos quarts de deu. Primer La preciosa opereta «La mujer moderna» creació d'aquesta companyía. Segón L'éxit de la temporada

El amigo Melquiades

xistos a dojo, interpretació superba. Pluja en escena. Demá dijous matinée a les 5, amb «El amigo Melquiades». Aviat «El Tango Argentino» i «Si yo fuera rey.

Concerts

ALCAZAR Gran Cafè Concert. Restaurant de primer ordre. Sarçueles alegres Continuament Grans Debuts

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL» Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal. Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per una important «Companyía de Varietés».

RECREO MUSIC-HALL
Marqués del Duero, 85
Grans debuts tots els díes tarde i nit, per una important COMPANYIA DE VARIETES.

MOULIN ROUGE.—MUSIC-HALL
Concerts tots els dies tarde i nit per nombrosa Troupe de Varietès.

SANT RAMON núm. 6. **La Giralda** SANT RAMON núm. 6. Recreu Comoditat, Gran terrassa enllumenada expléndidament Servei per 30 senyoretes. Els dimarts, dijous i dissabtes grans balls amb orquestra.

Music-Hall LA BUENA SOMBRA
Tots els dies tarde i nit
GRAN CONCERT
CELEBRITATS MUNDIALS
ENTRADA LLIURE

Varies

FRONTO COMTAL

Tarde a tres quarts de cinc. Gran partit a 45 tantos a remonte.
ROJOS: Salus, Errasti.
BLAUS: Campitos, Sasiain.
Entrada 1'50 pessetes.

Sala de Matches de Billar

Gran café de Novitats

Tots els dies á dos cuarts de tres de la tarde y nou nit grans partits al quatre 3 bandas i a la roja pels reputats professors, Aderjan, campió hungár. M. Sanche, campió espanyol, Pereira, campió portuguès, Van Duppen, campió belga, Lacy, E. Sanchez, Ortega, Sugrañes, Rodon, Graner i Vives.

Saturn Parc

Elegantíssim i hermós Centre de modernes atraccions amb els sports de major éxit que's coneixen, amenitzat tarde i nit per la molt notable banda del regiment de Vergara.

Entrada de passeig 10 céntims. Tots els díes exibició del

Nano Paquito

Gegant Vendeen

raríssims e inexplicables fenòmens, els més notables del món.

Demá dijous nit distingida revetlla benéfica pel sosteniment del patronat d'obreres del Poble Sec, amb gran carrera de cintes i «Coso de rosas».

TURO PARK

Gran centre d'atraccions. El major de Europa, Obert tots els dies des de les 10 del matí a les 12 de la nit

Avui dimecres

Concert per una banda militar

Grans atraccions americanes

Entrada de passeig 25 cèntims

Cines

Grancine saló Doré

Avui dimecres hermosíssim programa de pel-lícoles i

5 colossals atraccions, 5

Trio Palos

amb el seus balls a transformació. L'hermosa ballarina

Marujilla

Exit del ventriloc Llovet. L'Empresa ha prorrogat la contracta a la monissima cansonetista

Salud Ruiz

la qual treballarà avui i demá. Estrena de l'estracanada musical titulada

La mosca

parodia de l'ópera «La Tosca» arranjament i desempenyada pel duet LOS VILLASIUL, decorat nou pintat pel escenógraf Souza de la Coruña. Divendres tarde i nit grans funcions a benefici de l'Associació de la Premsa no diaria de Barcelona, prenent-hi part 30 atraccions, els millor números que's troben a Barcelona.

El divendres al Doré. El divendres al Doré.

Els mareigs de l'embràç les dispepsies, gastralgies, flatulencies, se cureu amb els **Polvos estomacals**

CASADESUS

1'50 ptes. a tot arreu i doctor Cuixart, Arc del Teatre, 21. Barcelona.

Butlletí comercial

30 de juny 1914

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÁ. *Rambla del Mig, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior fi de mes	81'20	81'22
Alacant ídem	94'50	94'60
Nords idem	94'60	94'80
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials, ídem	.....	.....
Andalusos, ídem	.....	.....
Cotons .... N. O.	.....	.....
Catalanes	.....	.....

Borsí de la tarde

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes pròxim	80'37	80'40
Alacants, ídem	90'20	90'10
Nords, ídem	90'50	90'35
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials ídem	.....	.....
Andalusos, idem	.....	.....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	65'75
Cotons .... N. O.	.....	.....
Catalanes	.....	.....

Canvis de moneda

Alfons	2'50 p. 100
Isabels	5'00 —
Unses	4'80 —
Or de quatre duros	5'30 —
Or de un y dos duros	1'50 —
Dollars	5'00 —
Lliures esterlines	25'75 ptes.
Francs	2'53 p. 100
Marcs	125'75 —

Imprempta i estereotipia, Est, 16

ACADEMIA COTS Fundada en 1879

ARCHS, 7, pral. (Travessía de les Places Santa Agna i Nova)

Cursos especials durant l'istiu

Centre d'ensenyança essencialment pràctica de comerç pel sistema intuitiu aplicat individualmet, o siugi, seguint el sistema de conferencies. Reforma de lletra, Ortografia, Correspondencia comercial, Documentaciò, Práctiques d'escriptori. Mecanografia, Cálcul mercantil, Teneduría de llibres per partida doble, aplicada a tota classe d'empreses, inclós la BANCA i BORSA. **El titol de tenedor de llibres**, s'otorga prèvis exámens per périts i professors mercantils. **Classes especials per a senyoretes.** Practical School of Languages (Llengües vives) per professors extrangers i per métodes moderns puramen pràctics

NOU I PRACTIC SISTEMA D'ENSENYANÇA PER MEDI DE CORRESPONDENCIA Locals ventilats

Meravellós invent

Màquines per a fabricar gel per a families i comerciants.

El séu maneig és tant sensill que un noyet pot fer-lo funcionar.

Núm. 1. Màquina per a families, produint de 0,800 a 1 kilo de gel en dues operacions de 10 minuts. Preu: **75 ptes.**

Núm. 2. Màquines per a families produint de 1 i mig a 2 kilos de gel cada 15 minuts. Preu: **225 ptes.** Amb la mateixa màquina poden fer-se tota classe de graniçats i gelats sense necessitat de gel.

Junt amb la màquina s'entrega gratuitament una quantitat de barreixa refrigerant capaç per a molt temps.

Enviant 80 pessetes se remet franc ambalatge la màquina núm 1, i enviant 230 pessetes la núm. 2.

ANTONIO ALTISENT
BARCELONA
Portaferrissa, 22 pral.
Apartat 267

Ebanistería de F. GIRALT

Casa fundada en 1880

Immens assortit de mobles senzills i de luxe, en models originals i elegantíssims. Unica casa que construeix els séus mobles en els séus propis tallers i que'ls garantitza per temps indefinit. Positiva economía d'un 20 per 100 sobre'ls preus corrents en magatzems i basars.

— Canuda 16 —

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, propietaris, industrials i comercials des de'l 1 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits, parts indivises i sobre genres, pianos, carruatges i tota garantía que convingui. Rambla Santa Mònica, 4, entresol.

El A. B. C. Hospital, 121
Màquines per a cosir, garantitzades
Des de 30 pessetes
Accessoris i reparacions

ES COMPREN tota classe de mobles, pianos, caixes per a capdals i objectes varis. Carrer Boquería, número 47

MÁQUINES
PER A FER
GEL
NEVERES
DAVID FERRER I C.ª
S. EN C.
PASSEIG DE GRACIA, NÚM. 94
Barcelona

CICLES **SANROMA** MOTOS **SUN.**

Els més sòlids
i llengers

Telefon 1445
Balmes 62
BARCELONA

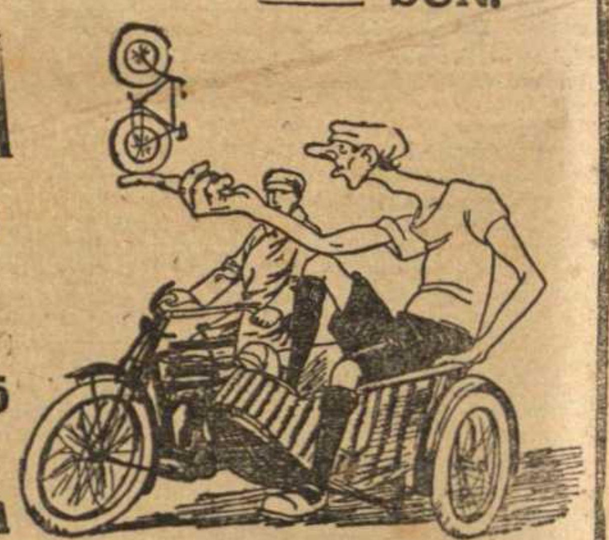

ESQUELES

s'en admeten en l'impremta d'aquest diari fins les dues matinada

Gran Empresa Funeraria

Societat Anónima

40 Sucursals amb telèfon a Barcelona i pobles agregats

Enterros desde'l mes sumptuós al mes modest; d'aquests desde 25 ptes.

Central: Rambla Catalunya, 29 - Teléfon 397

Tallers, fábrica y coixeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Teléfon 2.691

Estufa de desinfecció, portàtil a domicili, única a Barcelona

Vaig arrocegar alguns díes aquesta tristesa de l'un carrer a l'altre, de teatre en teatre, de lectura en léctura, sénse poguer «saccejar-la», treère-me-la del damunt; despres, per fi, va acabar per vencem. Vaig caure malalt, d'això que s'en diu el mal del país. El méu cap era pesant: les cames no'm podíen portar. Estava pàlid i desfet. No menjava gens. El silenci m'entristía: el brogit me feia mal; passava les nits sense dormir i els díes agegut al llit, sense tenir ni les ganes ni la força de aixecar-me. El vell parent de la meva mare, l'únic que podía interessar-se per mí, havía anat a passar alguns mesos a trenta llegues de Nàpols, en els Abruzzes, on volía establir manufactures. Vaig demanar un metje: va venir, va mirar-me, va polsar-me i em va dir que no tenía cap mal. La veritat era que tenía un mal amb el qual la seva medecina no tenía remei, un mal d'ànima i d'imaginació. Va anar-se'n. No'l vaig veure més.

IV

No-rès-menys me trobava tan malament, que l'endemà pensava de qui podría esperar algún socors i alguna pietat si no'm podía aixecar més. L'imatge de la pobre familia del pescador de la Margellina, en mitg de la qual vivía encara en recort, va venir-me naturalment a la memoria. Vaig enviar a cercar a l'Andrea per un infant que'm servía, dient-li que'l més jove dels forasters estava malalt i el demanava.

Quan l'infant va dur el séu missatge, l'Andrea estava en mar amb Beppino; l'avia estava ocupada a vendre els peixos sobre'ls molls de Chiaja. La Graziella estava a la casa solá amb els nens. Va perdre amb prou feines el temps de confiar-los a una veina, de vestir-se amb les seves robes millors de Procidana, i va seguir l'infant que li va mostrar el carrer, el vell convent, i la va precedir en l'escala.

El sò de la seva veu, la serenitat dels seus ulls, l'abandó confiat i tranquil de la seva actitut, l'ignoscencia del séu posat, l'accent a la vegada allargandí planyent d'aquestes dònes de les illes, que recorda, com en l'Orient, el tò sumís de l'esclau en les palpitacions mateixes de l'amor, el recort en fí de lés belles jornades de la cabana passades al sol amb ella; aquells sols de Pròcida que'ns semblaven encara rellisear del séu front, del séu còs i dels séus pèus en la meva cambra trista; tot això, mentres la mirava i l'escoltava, me treia talment de la meva llangor, que vaig creure'm sobtadament guarit. Me semblava que tot seguit qu'ella hauría marxat, jo m'alçaría i caminaría. No-rès-menys, me sentía tant bé amb la seva presencia que prolongava la conversa tant com podía, i que la retenía per mil pretextes, de por que sé n'anés massa aviat enduguent-se'n el benestar que jo sentía.

Va servir-me una part del día sense por sense afectada reserva, sense fals pudor, com una germana que serveix

nens, i la Graziella, varem retirar-nos d'amagat. Travessarem, no sense pena, el tumulte brugidós dels carrers populosos de Nàpols, i varem tornar a entrar en el nostre hostatge.

II

Després d'alguns díes de repòs a Nàpols, ens proposavem rependre la mateixa vida amb els pescadors sempre que la mar ho permetés. Ens havíem acostumat tan bé a la simplicitat dels nostres vestits i a la nuesa de la barca, des de tres mesades, que'l llit, els mobles de les nostres cambres i els vestits de ciutat ens semblaven un luxe molest i fatigós. Ens creiem però rependre'ls no més que per uns quans díes. Però l'endemà, anant a cercar al correu les nostres cartes enderrerides, él méu amic en va trobar una de la seva mare. Cridava tot seguit el séu fill a França per assistir al casament de la seva germana. El séu cunyat devía venir davant d'ell fins a Roma. Segons les da-